

בשר בחלב דרך בישול

מ.לכא תבשיל דבי בחלב אמו' נלמד שאסור מפת' לבשל בשר בחלב, ואסור לאכול או ללפנות מבשר וחלב שנתבשלו יחד. תערובת בשר וחלב שלכא צ"י בישול מותרת באכילה ובפניאופ מפת' אולכא שחז"ל אסרו לאכול את התערובת משום גזירה - אבל בפניאופ מותרת גם מדרבנן וא"כ, עלינן לברר מפי' פגדורתו של בישול דאורייתא - פאם מפת' שייך גם בישול כשמארה בשר בחלב רותח עם אחרי שסולק מן פאם או שבישול פירוש חימום של פאם ממש - וכן איך פדין בצירוי מכלי ראשון ומה דין צירוב בשר וחלב בכלי שני - ובאיזו מידת חוס נקרא בישול, פאן פאן סוליא בירושלמי בנמצא למאשר - שאין התבואה ופירות חייבים במאשרות עד שנגמרו מלאכותם, וק"ל שפירוש קובע למאשרות - פאם בישל את הפירות אסור לאכול והם אפילו אכילת צראי עד שיפריש מהם תרומות ומאשרות -

1. מאשרות פרק א' משנה ז', ונתן לחמץ ולתחיו...'

האכל ארצי מפירות שלכא נגמרו מלאכותם מותר לו לחמץ אותם בכלי שני אבל לא לבשלם בכלי ראשון ואצ"פ שאינו צומד של פאם - כל זמן שצדין רותח, ורבי יהודה חולק וסובר שאין כלי ראשון מבשל שלכא עד פאם אולכא אם כן יש בו דבר חריף.

בירושלמי נחלקו רבי יונה ורבי יוסי אם מותר לערות חמין מכ"ר לתוך תבלין של סבל ולכאול ממנו ארצי מבלי לעשרו - פאם צירוי כ"ר נקרא בישול או לא. בהמשך שאלו פירושלמי -

2. בירושלמי מאשרות פרק ראשון הלכה ד', ר' יוחנן בר אבתיא... מפלג תחיו'

בירושלמי חקרו לפי רבי יונה שאסור צירוי כ"ר צ"ע אבל פאם פאיסור פאן דאורייתא או מדרבנן - פאם צירוי נקרא בישול מן פתורה לכך דבר או לא, ומסקנת בירושלמי פיא כדברי פבריייתא שבישול דאורייתא - פן לעבי סבל, פן לעבי חלף (לדברי מ' שפוזר ציפה מבושלת מחלף), פן לעבי בישול בשבת ופן לעבי בישול בשר בחלב - פאן בכלי ראשון בשעה שצומד של פאם דוקא, ולא צ"י צירוי.

ופנה, מלשון בירושלמי מנע שם בכ"ר שפי"ב אין בישול אחרי שסולק מן פאם, פראשנים וס פאחרונים נחלקו בד"ן זה למעשה -

3. חידושי הרמב"ן ד"ז ע"ד ע"ב, ופירוש ברור... תחיו, למדנן... תחיו'

הרמב"ן פסק כמסקנת בירושלמי שאין בישול דאורייתא אולכא בכ"ר של פאם.

4. ר"ן שבת (בר"ף כ"ג ע"א) ד"פ מתני', ולא יתן... מבשל, וד"פ ודאמרי', אולכא... תחיו'

לפי פירוש פבבלי חולק על בירושלמי וסובר שכ"ר מבשל אפילו שלכא של פאם (אולכא שלכא פביא מקור מפורש בבבלי דזה שכ"ר שלכא של פאם מבשל דאורייתא).

5. פרי חדש י"ד סי' ס"ח ס"ק י"ח, ופנה בש"ס די"ל... פאור', וכן מוכח נמי... וכן עיקר'

פפר"ח און שפבבלי חולק על בירושלמי בזה שלכא מליין בא"ל מקום פבדל מפורש בין כלי ראשון של פאם לכ"ר שלכא של פאם, פפר"ח גם פביא מנע' ריש כל פבשר -

6. חולין ק"ג ע"ב, כל פבשר... וחלבים (תנינא) ונמי ק"ד ע"א, אמר רב יוסף... באידי פס ראשון'

לפי מסקנת פנע' איסור פאלכא בשר וגיניע על פשלחן פיא גזירה פאלכא בכלי ראשון שאסורה מדרבנן - פרי מפורש בבבלי שם כלי ראשון שלכא של פאם מבשל מן פתורה.

וא"כ - פהרמב"ן פסק כדברי בירושלמי שאין כ"ר מבשל מפת' אולכא כשפאן של פאם בלבד, ואילו פרי"ן און שפבבלי חולק ופסק כדברי פבבלי שם כ"ר שלכא של פאם מבשל מפת' - ופפר"ח פוסק כדברי פרי"ן.

ופנה, במשנה בשבת מפורש שאסור בשבת ליתן תבלין גם בכלי ראשון שפבירופו מן פאם -

7. משנה שבת מ"ב סוף ע"א, פאולפס ופקדורה... תבלין, ורש"י

פאיסור כאן בנתינת תבלין לכ"ר שלכא של פאם - לפי בירושלמי פאן מדרבנן בלבד, ואילו לפי פבבלי ע"פ פרי"ן פאן בישול דאורייתא וחיבים עליו חסאת -

8. צרוק פשלחן י"ד סי' ס"ח ס"ק כ"ד, וכן מבואר מדברי פהרמב"ם... ע"ש'

פצרוק פשלחן מוכיח מזה שפהרמב"ם פביא את פדין פפרק כ"ב בין פשבתיים ולא פפ"ט במלאכות בישול - פסולבר כשיטת בירושלמי שכ"ר שלכא של פאם איסור מדרבנן בלבד.

בביאור פפרי"ן פירוש אחר בדברי בירושלמי ע"מ -

9. ביאור פפרי"ן ע"ש י"ד סי' ק"פ אות י"ג, ואמר כלי ראשון... פאולפס ראשון'

פפרי"ן און מנע שדברי בירושלמי, שפאור מפלג תחיו' לאו דוקא שפאם צדין תחיו' - אולכא למעט צירוי, אבל כ"ר מבשל אפילו אחרי שסולק מן פאם.

וא"כ - לפי פהרמב"ן ופרי"ן סובר בירושלמי שאין בישול דאורייתא בכ"ר שלכא של פאם - פהרמב"ן פסק כן ופרי"ן און שפבבלי חולק, לפי פצרוק פשלחן גם פהרמב"ם פסק כירושלמי שאין בישול דאורייתא אולכא של פאם ממש, ואילו לפי פפרי"ן אין שום מחלוקת בדבר, ובין לפי פבבלי בין לפי בירושלמי כ"ר גם אחרי שסולק מן פאם מבשל מפת' כל זמן שפאן צדין חס.

באותה סוגיא במצטרות על דברי המשנה שהפנחה בכלי ראשון קובעת למצטרות אובל לא הפנחה בכלי שני וכן בירושלמי שבת על המשנה פאוסרת נתינת מיס לתוק כלי ראשון שפסירו מן פאש כדי לחמס אותם- נתינו מחלוקת אמוראים פנעצת עם לענענע-

¹⁰ בירושלמי שבת פרק שלישי העלכה ד', הכל מודים בכלי שני... הוא רותח, וקרוב העצה

רבי יוסי פסביר את הפבדל בין כלי ראשון לכלי שני במדת החום - שבכלי ראשון פיד סולדת בו ובכלי שני לא, אובל רבי יונה חולק עליו וסובר שיתכן וגם בכלי שני פיד סולדת בו אדא שחז"ל אסרו כלי ראשון שלם על פאש אסא כ"ר על פאש, ודא גזרו בכלי שני כדל.

לפי הקרבן העצה בירושלמי כאן לשיטתו שאפילו בכ"ר שפסירו מצל פאש בבישול בו אסור מדרבנן בלדג ומימילא מובן שלם גזרו על כלי שני כדל, אובל לפי פגרי"א לכאורה אין בדברי בירושלמי פגין - עשו פרחק לכלי ראשון וכי איזה פרחק עשו לכ"ר פרי כ"ר אסור מדאורייתא!

במפרש"ד נתינו פירוש אחר בדברי בירושלמי-

¹¹ ים של שלמה חולין פרק ח' סי' ע"א, אובל חוס פאש... בירושלמי

במפרש"ד פירש את דברי בירושלמי, אין פיד שולדת (שלפי קרבן העצה פכונג שפי"ב) - אין פיד סולדת, ופפרחק עשו פיא לכאסור כלי ראשון אצ"פ שאין פיד סולדת בו.

פרי - במפרש"ד הבין את שיטת בירושלמי כנו שראינו בביאור פגרי"א - עס כ"ר שלם על פאש מבשיל פנ"ת כל זמן שפי"ב, ואסרו חז"ל עס את פכ"ר שעל פאש שלם פגיצ לסי"ב משום גזרה.

¹² פגרי"א אור"ח סי' ש"ח ס"ק כ"ח, מיהו בירושלמי...

עס פגרי"א הבין את דברי בירושלמי כנו במפרש"ד

¹³ ע"ק י"ד סי' ק"ף סוף ס"ק ה', וכד חוס... דשרי לכ"ע, וגליון מפרש"א ד"ף ודא ירדתי

פגרי"א תמה על דברי מפרש"ד שפרי, אין פיד שולדת פירוש פיד סולדת וגי שולדת פירוש אין פיד סולדת - אובל בצרוק מפורש כדברי מפרש"ד.

¹⁴ פתחי תשובה שם אות ו'... הודף לו ע"ש

בשו"ת בית יעקב הביא שפגרי"א הודף למפרש"ד נחמ מה שכתוב בירושלמי, עשו פרחק לכלי ראשון - פאס מדובר בסי"ב אין זו פרחק אלא עיקר פדין.

פרי שגדולי פאחרונים - במפרש"ד, פגרי"א ופגרי"א הבין את דברי בירושלמי כנו"ש הביאור פגרי"א עס כלי ראשון שלם על פאש מבשיל מדאורייתא, ומימילא פגרי"א את פפרחק בירושלמי בשאין פיס"ב, ולכאורה עס פצרוק שפי', שולדת, הוא סולדת, הבין את בירושלמי כן - שאם לפי בירושלמי כ"ר שלם על פאש אינו מבשיל מדאורייתא למה לא פירש שולדת כפשוטו וכנ"ש בקרבן העצה.

פגרי"א עצמו לא ר"ב לקבל את הפירוש בירושלמי כנו"ש בצרוק, ולשיטתו שלפי בירושלמי כלי ראשון מבשיל אפילו שלם על פאש קשים דברי בירושלמי, עשו פרחק לכלי ראשון -

¹⁵ בביאור פגרי"א אור"ח סי' ש"ח ס"ט ד"ף כ"ז שפי'

פגרי"א מדג שפירושלמי אסוק במי שלם בא לחמס את פמיס אדא לפפשי ק"ת את ל"נתם, ובכל זאת אסור מדרבנן גזרה שמא ישכח וישאירם באותו כ"ר שפסירו מצל פאש עז כדי שיגיצו לסי"ב - ופיא פפרחק עשו לכ"ר. (אדא שעדיין ל"ע איך יפרש פגרי"א את בירושלמי במצטרות שפביאופ אותה לטון שמו ומדובר במתכוון לבשל את פטבל - אלו"כ גידי שפעתיקו את פלטון משבת אף שבנגע למצטרות פלטון איננו מדוייקת).

ואי"כ - לפי פגרי"א ופגרי"א (כפי שדייק בצרוק פשחון) בשר שנתבשל בחלב בכ"ר שלם על פאש אסור מדרבנן בלדג ומימילא מותר בפנאופ, לפי פגרי"א נחלקו פבבלי ובירושלמי בדבר, ולפי פצרוק לכ"ע אסור בפנאופ - וכן פסקו במפרש"ד, פגרי"א, פגרי"א.

בנגע לכ"ר שעל פאש ודא פגיצ לסי"ב - לפי רוב פראשונים מותר אפילו מדרבנן - וכן פסק פגרי"א, אולם לפי פצרוק אסור מדרבנן וכמוהו פסקו במפרש"ד ופגרי"א - ולפי שו"ת בית יעקב עס פגרי"א חזר והודף בדברי במפרש"ד.

וצדיין יש לחקור - לפי פראשונים שנתנת בשר בחלב בכ"ר שפועבר מן פאש איננו בכלל בישול בשר בחלב מדאורייתא ופתצרות מותרת בפנאופ - פאס עס פנתינו באופן שככל מותרת אפילו מדרבנן או שאסורו כנו אסורו נתינת תבלין לכ"ר שלם על פאש בשבת.

2

ר' יצחק בר גופתא בעי קומי
ר' מנא עשה כן בשבת חייב משום מבשל עשה כן
בבשר וחלב חייב משום מבשל א"ל כ"י דאמר ר'
זעירא איזו חלוט ברור כל שהאור מהלך תחתיו
וכא איזו תבשיל ברור כל שהאור מהלך תחתיו

3 ופירושו ברור שר' יצחק בר
גופנא בעי בכלי ראשון נמי דהיינו באלפס וקדירה שהעבירן
מרותחין דמתני' אם עבר ועשה כן חייב הוא משום מבשל
או לא, ופשט ליה שהוא פטור אבל אסור שאין בישול ברור
אלא באור מהלך תחתיו,

למדנו לדברי הכל שאין בישול גמור אלא באור מהלך
תחתיו,

5

והנה נש"ס דילן אימא דכ"ר מנשל וסתם כ"ר מיירי נמי אף לאחר
שהעבירוהו מעל האור

וכן מוכח נמי

מהא דאמר ר' זב"ב כ"ה דאין מעלין את הנשר עם הגזינה על השלחן גזרה
שמה יעלה נחילפס ראשון אלמא דאף לאחר שהעבירוהו מעל האור מחייב
משום מנשל נשר נחלג הפך שיטת הירוש' וכן מבואר בדברי הר"ן דפ'
כירה ונדברי הט"ח סי' תנ"א וכן עיקר:

8

וכן מבואר בדברי הרמב"ם
דמשנה זו היא מהשבותים ולא מאיסורי הורה שהרי
כל דיני אפ"ה ובישול כתב הרמב"ם בפ"ט משבת ואלו
משנה זו כתבה בין השכותים בפכ"ב דין ו' ע"ש

כאן בכלי שני - היד שולטת
בו מסתמא: כאן וכאן - בין בכלי ראשון
בין בכלי שני מן הסתם אין היד שולטת
בו: אלא עשו הרחק - רבנן גזרו בכלי
ראשון אם היד שולטת בו אטו חמין
שעל האור ממש: ולא עשו הרחק לכלי
שני - ואפי' אין היד שולטת בו שרי:
ההן פינכא דאורזא - האי קערה שיש בה
אורז וכן קערה שיש בה גריסין רותחין:
מסייע לאבא-פי' לר' יונה שר' מני בריה
דר' יונה הוה וקאמר דמאורזו וגריסין איכא
לסייע לאבא שהי"ב אף בכלי שני כיון
שהדבר גוש משמרין חומן לעולם ולי'
הטעם דלא עשו הרחק לכלי שני:

10 הכל מודין בכלי שני
שהוא מותר מה בין כלי ראשון מה בין
כלי שני א"ר יוסי כאן היד שולטת וכאן
אין היד שולטת א"ר יונה כאן וכאן אין היד
שולטת (א) אלא עשו הרחק לכלי ראשון
ולא עשו הרחק לכלי שני אמר רבי מנא
ההן פינכא דאורזא מסייע ליה לאבא ההן
פינכא דגריסא מסייע ליה לאבא דאת מפני
ליה. מן אתר לאתר ועד כדון הוא רותח:

11 אבל

חום האש, כל זמן שאין היד סולדת, אפילו בכלי ראשון
ועומד על האש אין בו כח להבליע כלל, וגם אינו בולע, אלא
דמסתפינא להקל בכלי ראשון שעומד על האש, כל זמן שהוא
חם, אפי' אין היד סולדת בו, ראוי לאסור, דעשו הרחקה לכלי
ראשון, כדאיתא בירושלמי (שבת פ"ג ה"ד)

למדנו את הסיבות בירושלמי בנצח דכתיב ראשון על פאש ושלא על פאש - הפאש על בשר בחלב על פאש אבר על איסור דאורייתא ופב"ח אסור בפנאש - דמי דזויל פאחורונים פחמירו מדרבנן לטוסור את פתבשיל באכילה אפילו אם פבשר וחלב טרם פגיש ליד סולדת בו, וכתיב ראשון שפוסר מן פאש וצדין פיד סולדת בו לפי פרחב"ן ופרחב"ם (צ"פ דיוקן של פצרוק פשחון) פבישול פוא מדרבנן בלבד ולטא נאוסר פבב"ח בפנאש ואילו לפי פרי"ן (שפבב"ל חולק על פירושלמי) ופצרוק (לכאורה) וזויל פאחורונים - פאפירש"ל. פנאש"א, פש"ק, ופג"א פבישול פוא דאורייתא ופבשר שנתבשל בחלב שם פוא בב"ח דאורייתא ואסור בפנאש. בנצח דכתיב שני מפורש בנאש שבת וכן בירושלמי שראינו שאין בישול בכ"ל שני אפילו מדרבנן, ובדין אירו חלב רותח מכ"ל ראשון לתוך בשר זונן זיוין שנחלקו בזה רבי יוסי ורבי יונה בירושלמי - ולפי פוסקנא שם טא נחלקו אלא לענין גזירה אבד מדאורייתא אין זה בכ"ל בישול לכ"ז. מקורה של שאולת אירו פ"א סוגיא מפורשת בבב"ל לגבי קדירה שצירי לתוכה בשר קדשים ופכ"ל טאון פכשר מפני בליצות קדשים שנצטים עתה אחרי כלות זמן אכילתו -

1' זבחיס דל' ר' ע"ב במשנה... ושפיפ' ונא' שם... בלכא בילאז נא"י ורש"י

מפורש בנאש שצירי יש בו את פכח לפבדע אבדל טא נקרא בישול - פשול שפכ"ל שצירו לתוכו בשר קודש טאון פכשר שפרי בלע בשר קודש (אחרי פריבו של 'בו' - וקודם פריבו פייתי אומר שפחויב של מריקה ושפיפ' אינון מןשם בלע אלא גזרת פכתוב לפכשיר כלי שבישול בו בשר קדשים) ושאלת פנאש פ"א אס בנסף לחויב פכשר לכ"ל מחמת בליצה יש עוד חויב מריקה ושפיפ' טכ"ל כלי שכתוב פי"ה מפשול בישול מנצח"כ ואפילו אס טא נצח פבשר בדפונן כ"ל.

ולכאורה מפורש כאן שאין איסור בישול בשר בחלב מפ"ת דרך אירו, ואם אירפ חלב רותח לתוך בשר טא נאוסר פבשר בפנאש.

בירושלמי נחלקו בזה רבי יוסי ורבי יונה -

2' בירושלמי מצטרות פרק א' פלכפ ד', מבו ליתן... כלי נחשת בולע, וקרבן פצד

רבי יונה למד מפחויב לפכשיר את פכ"ל שצירו לתוכו בשר קדשים שצירי מבשל ככ"ל ראשון, ולטא ר"ב לפכ"ל שכלי נחשת מסולל לבולע אפילו באופן שאין עליו שם בישול.

מסקנת בירושלמי ראינו לעיל -

3' שם בירושלמי, ר' יצחק בר אפתא בצי... מפלך תחתיו, וקרבן פצד

מפורש בירושלמי שסברת רבי יונה שאם יש בליצה בכ"ל נחשת בודאי יש עליו שם בישול פ"א סברא דרבנן בלבד - שחז"ל טא פ"ו מניחים אותנו לפבדע טאם צ"י חוס בכ"ל מקום שקיים איסור בישול (שבת, בשר בחלב), אבד מן פתורה ייתכן ופצטס פוצבר ובכ"ל זאת אין זה בישול.

פרי מפורש בין בבב"ל ובין בירושלמי שאין בישול אלא בתוך כלי ראשון, וצירוב טאם דרך אירו מכ"ר טא נקרא בישול.

4' תוס' שם בזבחיס ד"ה אירפ... אחר נתבשל

שיטת ר"ת שצירי כ"ר נקרא בישול - וזה שבנאש קראו לעירו בליצה בלכא בישול פירש שאין פכוונה שאין אירו נקרא בישול אלא שפכ"ל שצירו לתוכו טא נקרא כלי שבוטל בו שפבישול טא פי"ה מחמת אותו כלי כ"ל אלא מחמת פכ"ל שצירו מנחן עליו.

5' שם בתוס', ובירושלמי... פילכתא כוותיפ'

ר"ת פביא ראו"ה מדברי רבי יוסי ב"ר בון שאם כלי נחשת שצירפ לתוכו טאון מריקה ושפיפ' ע"כ נקרא בישול - ולכאורה דברי תנאים שפרי מסקנת בירושלמי שם פ"א שפסברא פ"א מדרבנן בלבד!

תמיפה זו תמפו פרחב"ן ופרי"ן על דברי ר"ת -

6' פרי"ן ע"ז פרק חמישי (ברי"ף ד"ח ע"ג) ד"ה גרסינן, ואדרבה פתם מנא... דכ"ל ראשון מבשל

פרי"ן פקש מסקנת בירושלמי וכנ"ל, וכבר קדמו פרחב"ן שם -

7' חידושי פרחב"ן לעבודת זרה ע"ז ע"ב, וענין בירושלמי... ז"ל

בצרוק פשחון ר"ב למחר שרבינו תם מודפ שאין אירו מבשל מפ"ת אלא מדרבנן (וכבר יונה בירושלמי) -

8' צרוק פשחון יו"ד סי' ס"ח ס"ק כ"ז, וידוא... סובר כן, אבל מדרבנן... אירו

לפי צרוק פשחון לכ"ז פמצרפ חלב רותח מכ"ר לתוך בשר זונן טא נאוסר פבשר בפנאש.

9' פרי מנדים משב"ות זהב סוף סי' ס"ח ד"ה פדון פג', ואמן קי"ל... מספק

פנאש ט למד בפשטות שלפי ר"ת אירו מבשל (כדי קליפ' - את פנחן פזה נראפ לקמן) מדאורייתא ואוסר בפנאש וקי"ל כן מספק.

פחולק על ר"ת בתוס' פוא פרשב"ם -

10' תוס' בזבחיס שם, ורבינו שפ"ה מדקדק... שרי

רבינו שפ"ה סובר שצירי ככ"ל שני ואינון מבשל כ"ל.

פסחים ד"ה ע"ב ע"ב, איתמר חס לתוך חס... תתאפ גבר, ורש"י

בתצורות בשר וחלב או איסור ופיתר כששנים לונגס אין בליצה וניתן לפתור את הפיתר א"י פדחה, אבד כשנתארבו בשר וחלב או איסור ופיתר כשפס רותחים בולעים זה מזה ואין בפדחה כדי לפולח את הבולע ופיתר וכן פגשר ופחלב אסורים. כאשר אחד מהם רותח ופשי לונג נחלקו רב ושמואל אם פאדליון פוא עזבר -ע"ס פאדליון רותח בולעים זה מזה ואם פוא לונג ע"ס. או שפתחמן גבר -ואם פוא רותח בולעים ואם פוא לונג ע"ס.

12 ע"ס גמ' ע"א ע"א, תניא כוותיה דשמואל חס לתוך חס... קולף לונג לתוך לונג מדיח

פג' נ' הביא ר"י מפורשת כדברי שמואל (למרות שבדרך כלל פלכתא כרב באיסורי) -אדא שפגמא רבא פוס' פאדליון שמואל תתאפ גבר, אם עירפ מנעם חלב רותח לתוך בשר לונג אין פדחה בלבד מתירפ את פגשר מפני שפחלב פרותח נבלע בקליפה פחילונג של פגשר קודם שפליח פגשר ללונג את פחלב -ממילא חייבים דקולף את פגשר.

13 תוס' שבת ד"ה מ"ב ע"ב ד"ה אבד נתן, ורבינ שמואל מביא ראי"ה... גבר

פרש"ם הביא ראי"ה לשיטתו אין עירי מבלע מזה שאין פוסקים כשמואל שתתאפ גבר ואם עירפ חלב רותח ע"ב בשר לונג ע"ס נאסור

14 ע"ס בתוס', ונראו דעירי... קולף לונג לתוך לונג מדיח

פתוס' אצנים שלפי מסקנת פג' נ' בפסחים א"ל שפולכב פ"א כשמואל שתתאפ גבר בכל זאת נבלע פאיסור או פגשר ופחלב בקליפה פחילונג -מכח שצירי מבלע כדי קליפה.

ופנה, פרש"ם סובר שצירי אינן מבלע כלל שפרי פתיר ערות מ"ס רותחים ע"כ תבלין בשבת ולכא חש מבישול קליפת תבלין -אדא שלפי פרש"ם א"ל שקיימת בליצה כדי קליפה אין זה ביטול בכלל וכמו שראוינ בחבדים (בלעז בל"א בישול). (ור"ת סובר צירי מבלע ככלי ראשון לכאורה סובר שמואל בכלל אבד אינן מבלע אדא כדי קליפה -ופוא קשה לפג' -ופראט לפי מפ שראוינ שמקורה של שיטת ר"ת פוא מזה שכלי שצירי לתוכו בשר קדשים צאון פכשר ור"ת פשוט בישול בליצה). ופדצה פשלישית כאן בתוס' סוברת שצירי מבלע ומבלע כדי קליפה.

בתוס' בע"ז מפורש יש כאן שלע שיטות-

15 תוס' ע"ב ע"ב ד"ה ע"ב ד"ה דרש... ולכא יותר

אתות של א"י שדורכים בפן את פאנבים ואזנים מפס י"ן אם יפודים רובים לפשתא בפן חייבים לפכשר אונת מפנ שבוטאות מפ"ן פנמ"א פס תדיר, ובדאי אי אפער לפג' ע"כ בתוך כלי ראשון -מכאן מדקדק ר"ת שס עירי נקראו פג' אדא מפני שפוא ככלי ראשון. פרש"ם חולק ואצן שדקא כאן שכלא פיתר בליצה ברותחים אפער לפג' דרך עירי, אבד עירי אינן מבלע כלל. ושי"ת פשלישית פ"א של רבינ ברוך בלע פתרותות שנחלקו רב ושמואל בענין וק"י"ל כשמואל שצירי מבלע כדי קליפה בלבד.

2 * מהו ליתן תבלין מלמטן ולערות עליהן
 מלמעלן ר' יונה אמר אמר ועירי ככלי ראשון
 הוא חייליה דר' יונה מן הראי *א' שבישול בווא'
 שעירה לחוכו רותח וכא הוא אמר הכין א"ר
 יוסי חמן כלי חרס בולע תבלין אינן מתבשלין
 התיב ר' יוסי ב"ר בון ורתני אף בכלי נחושת
 כז אית לד מימר כלי נחושת בולע

ראשון הוא : א"ל יוסי . מההס לאו ראי"ה דכלי חרס מיירי והוא בולע הרבה ולפיכך המעירי צו דענין מריקה ושי"ת אף מעירי דכלי ראשון חבל הכא גבי חבלין אינן מתבשלין מעירי רותח וליכא למימר דמותר : התיב : עלה ר' יוסי בר' בון והתנין ההס דאף בכלי נחושת כן דענין מריקה ושי"ת וכי אית מימר כי נחושת בולע הרבה הוא בחמיה אלל ודאי דעממא היא משיס דעירי רותח ככלי ראשון הוא :

3 ר' יצחק בר גופתא בעי קומי
 ר' מנא עשה כן בשבת חייב משום מבשל עשה כן
 בבשר וחלב חייב משום מבשל א"ל כ"י דאמר ר'
 זעירא איזו חלוט ברור כל שהאור מהלך תחתיו
 ובא איזו תבשיל ברור כל שהאור מהלך תחתיו

עשה כן בשבת חייב משום מבשל - כלומר דבעי לתאן דס"ל עירי ככלי ראשון אס לענין חיוב גמי' אמרינן הכי דאס עשה כן בשבת כבישול גמור הוא וחיוב משום מבשל וכן בבשר וחלב או דילמא דלענין איסור גרידא אמרו דאסור לעשות כן אכל לין צו משום חיוב בשול : א"ל מהאי דאמר ר"י איתו חלוט ברור לענין חיוב חלה כדאמר' לקמן בפ"ק דחלה דכל שהאור מהלך תחתיו והו שחיב בחלה ואמריס עליו פמונא והיא הכא דחיוהו מבשל ברור שהוא חייב משום מבשל בשבת או בבשר בחלב כל שהאור מהלך תחתיו ולענין איסור גרידא היא דאמרינן עירי ככלי ראשון :

8 וידוע שראשונים הקשו על שיטתו
 הריבה קושיות ואנחנו כמ"ד בארנו שיטתו [נס' ח' י"י
 כ"ד] דמ"ד דמן התורה נס כלי ראשון אינו מבשל
 כלומר דבישול אינו אלא כשהקדירה עומדת על האש
 כדאיתא בירושלמי [פ"ח דמעשהי] לית לך תבשיל ברור
 אלא כשהאור מהלך תחתיו ע"ש וכשנסתלק מעל האש
 ונתנו דבר לתוך הקדירה אף שהביא בעצם ריתחה
 מ"ב אינו מבשל והריבה מהפוסקים סוברים דהש"ס
 שלנו אינו סובר כן [עט"מ סק"ח] אבל ר"ת סובר דנס
 הש"ס שלנו סובר כן

7 וענין הירושלמי שהביא קושיא הוא עליו ז"ל,
 וזהו מן התורה
 אבן מרבנן אמרו גם ככלי ראשון וגם ע"י עירי

ראינו את שלשת השיטות בתוס' בנצח דעירוי- לפי רבינו תם עירוי מביש ככלי ראשון - והנמנעות היא שכוונתו מפר"ת וכוונתו שהבינו הראשונים את שיטתו (אף שבירושלמי מפורש דא כן). לפי רבינו שמואל עירוי אינו מביש ככלי. והתוס' כנראה בשיטה שלישית למד מדין תתאב אבר שעירוי מביש כדי קליפה בלבד.

התוס' בזבחים מביאים את שיטת ר"ת באופן אחר-

1' תוס' זבחים ל"ה ע"ב ד"ה עירי, ומה שכתב בסדר של פסח... והאיילת

ר"ת פתיר דלפניו כלי ראשון ע"י עירוי רותחים עליו לשיטתו שעירוי ככלי ראשון, ופקשה עליו פרש"ם מפא דקיי"ט תתאב אבר ואין עירוי מביש אלא כדי קליפה - ומי"ט א"ן בו כח דלפניו אלא כדי קליפה, ואיך יו"ט את פאיסור פבלע בתוך ככ"ר? ור"ז התוס' דפרש שלפי ר"ת יש פבדל בין עירוי כשנסק פקילוח לעירוי כשדל נפסק פקילוח - דהיינו שעדיין יש חיבור בלתי נפסק מפרותחים לכלי ראשון - ויש מביש ככ"ר מנח, אבל בעירוי שנפסק פקילוח כגון במצרה דבר יש או בנש"ל ספא מפכ"ר - אב מודה ר"ת שאינו מביש אלא כדי קליפה, ולכן אפשר דלפניו כ"ר ע"י עירוי רותחים מכ"ר כשדל נפסק פקילוח, ומי"ט א"ן פסוק תתאב אבר ואין בליעל אלא כדי קליפה מדבר בעירוי דבר יש - שנפסק פקילוח.

2' תוס' שם, מ"הו ר"ת... גבר

התוס' חזרו בהם מפירוש בר"ת ומצנעו שר"ת ע"ז מודה שבכל אופן עירוי אינו מביש אלא כדי קליפה - ולפי"ז אין כאן שלש שיטות ודברי התוס' בשבת שעירוי מביש כדי קליפה פן פן דברי ר"ת - למרות שלכך כתב כך.

האחרונים לומדים שישנה באמת מחלוקת בשיטת ר"ת - שלפי התוס' בשבת ובצ"ז סובר ר"ת שעירוי מביש ככ"ר - אלא שבצ"ז ל"ריכ"ס אנו לחלק בין עירוי שנפסק פקילוח לעל נפסק פקילוח כדי לתר"ץ את פקילוח מדין תתאב אבר - שעירוי שנפסק פקילוח מביש רק כדי קליפה ובלא נפסק פקילוח דין ככ"ר מנח, ואילו לפי התוס' בזבחים סובר ר"ת שבכל אופן עירוי אינו מביש יותר מכדי קליפה.

ואי"כ יש לנו שלש שיטות בצנעו עירוי- לפי פרש"ם אינו מביש כלום אבל מביש כדי קליפה, לפי רבינו ברוך - ולפי ר"ת בזבחים - עירוי מביש כדי קליפה, ולפי ר"ת בצ"ז ובשבת (שם מובא בשם ר"י) עירוי ככ"ר מנח - ופי"ע בלע נפסק פקילוח, אבל בנפסק פקילוח מביש כדי קליפה ולא יותר.

3' תוס' זבחים ד"ה ע"ב ד"ה עירי, ופי' מתיר מתוך כך... דלמולד

הדרך המקובלת בעולם לנקות צ"ל משי"י נזילות ושאריות היא צ"י שפיכת מים רותחים - ופי"א מה שנקראת מלי"ט. לשיטת ר"ת עירוי מביש - ואפילו לשיטה שמביש כדי קליפה - המולד צ"ל קודם שנמלח לפר"ט את דמו פרי פוא מביש את הצ"ל (ולפחות את קליפת הצ"ל) וקי"ל שגם שנתבשל קודם מליחה נבלע בו פד"ם באופן שגוב לא י"א צ"י מליחה, וחי"ט פרש"ם לשיטתו שאין בעירוי משום בישול כלל שמותר לכתחלה למלט צ"י ע"י עירוי רותחים מכלי ראשון.

והנה, כל זה בע"ז שפחש פוא מפני בישול דמו, אבל בפמ"א אם עירו עליה מים רותחים קודם שפוסר פחלב פרי בלע פבשר מן פחלב - שפרי אפילו לפי פרש"ם שאין עירוי מביש בכל זאת מביש כדי קליפה וכוונתו שראינו בסוגיית תתאב אבר, ונאסר כדי קליפה מן פבשר.

האור מ"ט"ו דא כן-

4' אור יו"ד סי' ס"ח, אין מולטין... כדי קליפה

האור כתב שלפי פרש"ם מותר למלט גס גדיים ולמלט - ודבריו תמוהים שפרי גס לפי פרש"ם עירוי מביש כדי קליפה!

5' פרי חדש יו"ד סי' ס"ח ס"ק י"ח, אבל האור כתב... דלפניו אוח"כ

האור סובר שאצ"פ שעירוי מביש, לפי פרש"ם אין לו כח דלפניו את צעם פחלב לתוך פבשר - ודוקא עירוי איסור לתוך פיתר או בשר לתוך חלב פוא שאוסר כדי קליפה, אבל עירוי פיתר לתוך חתיכת איסור וחתיכת פיתר אין בו כדי דלפניו צעם פאיסור לתוך פיתר.

וכי"ז בדעת פרש"ם אבל בדעת ר"ת כתב האור שאם מלט ע"י עירוי כ"ר נאסר כדי קליפה - פרי שמו"ז בשיטת ר"ת היא כמ"ש בתוס' בזבחים, שאין עירוי מביש אלא כדי קליפה בכל אופן.

6' שו"ע אור"ח סי' ש"ח ס"י, ויו"ד סי' ס"ח סעיף י' דברי המחבר

השו"ע חשש לדעת ר"ת גס באור"ח בנצח דבישול בשבת וגם ביו"ד בנצח דלמלי"ה, ובי"ז כתב במפורש שאין עירוי אוסר יותר מכדי קליפה.

7' נר"א שם ביו"ד

הנר"א פתיר בעירוי שנפסק פקילוח, ולכאורה אין דבריו מובנים שפרי הפבדל בין נפסק לעל נפסק ראינו בה"כ של התוס' בזבחים שר"ז מותר שר"ת סובר שעירוי ככ"ר מנח ואוסר כולו, ועל זה אמרו שחודש ר"ת בנפסק פקילוח שאינו אוסר אלא כדי קליפה כדי שדל יבא קשה עליו מפי"א דקי"ל חס לתוך ל"ן קול"ץ - אבל המחבר פרי פסק במסקנת אותו התוס' שלפי ר"ת עירוי מביש אלא כדי קליפה - ומי"ט א"ן לו דלמלי"א לחלק בין עירוי שנפסק פקילוח לעל - אי"פ מ"א בדברי ר"ת שבנפסק פקילוח דא נאסר כלום!

8 ע"ק יו"ד סי' ק"ף סוף ס"ק ה', ואפי' בעירו שנפסק בקדוה... מ"א מבי"ע

פש"ק אצן שפרמ"א דא בקד' הנפסק בקידוה אלכא במה שנע"ע לעירו פיתר ע"ע איסור ופיתר מפני שאין צירי' לנפסק בקידוה מבי"ע ומפ"ע כאוחת, אב"ד צירי' איסור לתוך פיתר או חלב לתוך בשר אוסר. ופנ"י, בס"י ס"ח פתיר פרמ"א צירי' שנפסק בקידוה ע"ע אפות צדי"ם ואלכ"ים עס קודם מליחה - וע"כ ז"ל שסובר פרמ"א שצירי' שנפסק בקידוה אינן מבי"ע - אפי' מבי"ע פ"י אסור כדי קליפה משום דם - שפיר ק"ל שפמליחה דא יכודה לפוליא את פד"ם במקום שנבש"ל (וכמו שאם ביש"ל בשר על"א מליחה דא יותר פבשר ע"י מליחה של"אחר פבישול) וא"כ צדי"ן ז"ע מבי"ע ע"ק פרמ"א שצירי' שנפסק אינן מבי"ע ומפ"ע כאוחת וג"כ אינן מבי"ע?

ופנ"י, במסקנת פנ"י בפסחים פוכיחו שפפ"לכ"ה כשא"ל עתתאפ"ה גבר מבר"יתא מפורשת שראינן, ומ"ד אפי"כ פבי"א עזי מבר"יתא מפורשת לע"ב בשר וחלב -

9 פסחים ע"א ע"א, תנא כוותיה דשמואל... קולף ל' ו' לתוך ל' ו' מדיח (תנינא), ותוד"ף תנא

בשר רותח שנב"ל לתוך חלב ל' ו' - פבשר ז"ר"ק קליפה ופחל"ב פתיר ר"ת לע"ארי ואפי"כ שפאסר בקליפה פראשונה שנע"ע בה פבשר - מפני שאי אפשר לקלוף את פחל"ב, וריב"א חולק ואוסר את כל פחל"ב אלכא אפי"כ בו ששים כנ"ד אותה קליפה. ודברי ר"ת עזונ"ם ביאור - וכי מפני שאי אפשר לקלוף את פאיסור מותר עתת חלב שיש בו ע"כ בשר?

10 ע"ע יו"ד סי' ז"א ס"ד ורמ"א, ומ"ע"א סי' תס"ז ס"ק ע"ד, דדוקא בד"ן תתאפ"ה... בדריש"ה

פרמ"א פסק כר"ת שאם נתבש"ל פחתיכ"ה פחל"ב קליפה איננה אוסרת את פתערובת (פש"ק פסב"ר שנזדבר בשנימוח פבשר ושוב אי אפשר לקל"פ שאם לא כן בודאי חי"בים לקל"פ עכשיו עס לפי ר"ת), ופסב"ר פנ"א ע"כ שסברת פנ"י, אדמיקר ע"פ אי אפשר דל"א בל"ע פורתא' פ"א חומר"א בעל"מא - דפ"ינן מדרבנן, וכאשר אינן נכ"ר דא אסורו, ולכאורה ז"ע איך אפשר לומר שאין צירי' אוסר מציקר פד"ן פרי מפור"ש ב"בחים שכלי שצ"ר לתוכו בשר קדשים רותח עז"ן פכשר מדאורייתא - ופ"א פמקור עשי"ת ר"ת ע"כ שצירי' מבי"ע ומפ"ע?

11 פתחי תשובה יו"ד סי' ז"א אות ה'

צירי' של"א נפסק בקידוה פ"א מבי"ע (לפי ר"ת) ומבי"ע מדאורייתא, אב"ד הנפסק בקידוה פ"א מדרבנן בל"ב (ופנ"י בפסחים פ"א הנפסק בקידוה) - וסובר פרמ"א שאינן מבי"ע כל"ע וג"כ אינן מבי"ע ומפ"ע כאוחת (וכמו שראינן באור עשי"ת פ"רש"ב"ס).

12 פ"מ ע"ש ב"ז ס"ו ס"ח פד"ן פ"ד, ... בהנ"א כ"ק מספק', פרי"ע'... בעל"מא

וא"כ - צירי' של"א נפסק בקידוה מבי"ע ע"כ ע"כ נחלקו פ"רש"ב"ס ור"ת אפי"כ מבי"ע ופי"ע כאוחת ואנן מחזיקים כר"ת, ואם נפסק בקידוה אינן מבי"ע ע"כ ע"כ וכן אינן מבי"ע ומפ"ע כאוחת אב"ד מבי"ע מדרבנן ע"כ ע"כ.

4 אין מולגין

גדיים וטלאים ועופות בכלי ראשון שהוא מבשל חלב ודם שבהם עם הבשר ורשב"ם התיר לערות מכלי ראשון עליהם שעירוי חשוב ככלי שני (ה) ורבינו תם אסר דחשיב ליה ככלי ראשון ומיהו אם עירה עליו די לו בקליפת העור שאינו מבשל אלא כדי קליפה.

5

אבל העור כתב ח"ל אין מולגין גדיים וטלאים ועופות כ"כ שהוא מתבשל חלב ודם שבהם עם הבשר ורשב"ם התיר לערו' מכ"ר עליהם שערוי חשיב כ"כ ע"כ משמע מדבריו שאף בגדיים וטלאים שיש בהם חלב התיר רשב"ם לערות עליהם וז"ל לדעתו דהא דקבור רשב"ם דערוי מצליע כ"ק היינו משום דתתאה גבר ואדמיקר ליה בל"ע וא"כ לא שייך למימר הכי אלא כשהערוי הוא חסור וכגון שעירה חסור רותח לתוך כלי של היתר או חלב רותח לתוך בשר וכיוצא דעד שמתבגר התחזק על העליון ומקררו מצליע בו כ"ק אבל אם קלוח העירוי מותר כגון גבי מליגה וכיוצא דלאסור ז"ר"ק להפליט ולהצליע צדוד שמשתהה הקלוח להפליט מתקרר הקלוח ושוב אין בו כח להצליע אפי"כ

למדנו את שיטת הראשונים בנוגע לעירוי כלי ראשון - שיטת הרשב"ם שעירוי אינו מביא ככלל אבול מביא כדי קליפה (ולפי פאר אינו מביא ומפליג כאותה). שיטת רבינו ברוך ופיא שיטת ר"ת בזבחים שצירוי מביא כלי קליפה (ולפי הרמ"א - אם לא נפסק פקילוח מביא ומביא כאותה). ואם נפסק פקילוח מביא מדרבנן אבול אינו מביא ומפליג כאותה). ושיטת ר"ת בע"ז שעירוי שללא נפסק פקילוח מביא ומביא בכולו ואם נפסק פקילוח מביא מביא כדי קליפה. מספק חשש פשוט לשיטת ר"ת בזבחים.

ופנה, כל זה לענין צירוי כלי ראשון, אבול בכלי שני פרי מפורש במשנה בשבת שמתר בשבת ליתן תבלין בכלי שני וכן במצטרות שאין כלי שני קובא למצטרות.

ולכא - שראינו את פירושו של המפרש"ד בדברי פירוש"מא שצ"ח פרחק לכלי ראשון שאין פירי שולטת בו - שלפי המפרש"ד כלי שני שפי"ב מביא. ופריבד"ל בין כ"ר לכ"ש פואו כשאין פירי שולטת בו - שבכ"ר מביא מדרבנן משום גזרה אבול לא בכ"ש. אבול אפילו לפי פירוש מפרש"ד בירושלמי פבבלי חולק על זה מפורש -

1' שבת דל' מ' ע"ב, א"ר י'חק בן אבדימי... זהו בשול'י

מפורש כאן שמתר למצטרות לפפשי"ר שכן במ"ס חותמים כשהם בכלי שני שאין כלי שני מביא.

וכל זה לענין בישול - שלפי ש"יך חיוב דאורייתא על צירוב בשר וחלב בכלי שני וכן לא שייך לאוסר את התצטרות בפניא, אבול צדי"ן יש מקום לחקור האם הבשר והחלב יבדלו זה מזה בכלי שני ויאסרו באכילה מדרבנן - שפירי אוכל בשר עם בליצות של חלב וחלב עם בליצות של בשר. ופנה, בשלשת השיטות שצירוי ישן שתי שיטות יקרויות לגבי פירוס שבין בליצת לבין בישול - שפירי שיטת הרשב"ם פיא"ו שדברי הל"א בזבחים בנוגע לכלי שצירוי לתוכו בשר קדשים הם כפשוטם שצירוי מביא אבול אינו מביא - וא"כ אין שום ראיו"ל מזה שכלי שני אינו מביא למצטרות בליצת. אבול לפי ר"ת ורבינו ברוך כל שבו"ע צ"י חוס עם מביא שפירי מקורה של שיטת ר"ת שצירוי מביא פואו מזה שיש חיוב לפכשיר את לכלי שצירוי לתוכו בשר קדשים רותח. וא"כ - לשיטת ר"ת אין כלי שני מביא ככלל שפירי אינו מביא. אבול לשיטת הרשב"ם אין לנו שום מקור לזה שאין כלי שני מביא.

2' חידושי הרמב"ן ע"ז דל' ע"ד ע"ב, ואזר ראיית'... שבת'

הרמב"ן פביא מחלוקת אם בליצת תלוי"ף בבישול - יש שר"ו לתלותם זה בזה ע"פ דברי רבי יונה בירושלמי (ר"ת). ויש שפיקשו על זה מסוב"א ריש חולין שיש מ' מסובר שבית פשיטת - נקום פשיטת ב"באור פבפמ"ה בשעת שחיטה - נקרא רותח ואם נמ"א פבהמ"ה ערפה פסכ"ן צאונ"ה פכשר - ואצ"פ שאין כאן בישול בכלי ראשון, ויש שדחו את פראיו"ף (ולכא פסב"ר הרמב"ן אי"ב) ופרמב"ן צ"מ"ו אצ"ן שא"י אפשר לתלות בליצת בבישול כמו שצ"ח ר"ת שפירי עם מליחה אינו בכלל בישול ובכלל זאת מביא (לעיל ראינו שפרמב"ן חולק על ר"ת לגבי צירוי).

3' תורת הבית לפרשב"א בית רביעי שער ראשון, גבאי זה חס... מסכים צמפ"ס'

פרשב"א פביא את דעת ר"ת ורש"י (בנרא"פ פית"ל ל"ו גירסא ברש"י שאין ל"ן) שכל שאינו מביא אינו מביא ופסק למצטרות כדברי הרמב"ן שאיסור רותח בכלי שני אוסר את הפיתר שנ"ב ל"ס.

ופנה, הרמב"ן וברשב"א שפסקו שכלי שני מביא לא מלי"ן במפורש צד כמה מביא, וכנרא"פ יש אי בהירות בל"ן -

4' אור יו"ד סי' ק"ף, כתב פרשב"א... סולדת בן'

פאר כנרא"פ פבין שפרשב"א סובר שכלי שני מביא בכלול ולכן פקשה על ראייתו מבית פשיטת שאינו מביא מביא אלכא כדי קליפה. ולכאורה קשה לפבין את פירוש בדברי פרשב"א - וכי סובר פרשב"א שכלי שני מביא יותר מצירוי!

5' י"ס של שלמה פרק שמיני חולין סי' ע"א, ולענין פסק הלכה... ואוסרו'

מפרש"ד פסק כמו פרשב"א וכפבנת פאר ופסב"ר מדובר באיסור לח בכלי שני שמתערב עם חתיכת פיתר ל"ן - או פיתר לח בכלי שני עם חתיכת איסור שפחתיכה מסובבת מכל ל"ד ולכן יש כאן בליצת בכל (למרות שאין בישול ואין פפלטת ופבלצת כאותה) - שאם נפל רוג"ב כשר רותח מכ"ר לתוך כלי שפ"ו בו שתי חתיכות אי' איסור וא' פיתר לא תאסר חתיכת הפיתר) ודין תתא"פ גבר בל"א שללא נאסר פתחתון פואו בשתי חתיכות שאין אחת צאפת את הפש"י.

6' שו"ע יו"ד סי' ק"ף סעיף ב', ט"ז ס"ק ד', ...צכ"ד', ולענין מצטרות... סולדת בו'

פשו"ע חולק על פירוש של פאר ברשב"א וסובר שללא נאסר אלכא כדי קליפה (שפירי בית פשיטת וכן מלי"ח - פפס מקורותיו של פרשב"א - אינם אוסרים יותר מכדי קליפה). ופ"ז חשש למפרש"ד שללא במקום פפס"ד דול ודבר חשוב.

7' נקודות פכס"ל שם על דברי פ"ז רש"ד, ...דצכ"פ אין כ"ש מביא בכולו'

פש"ק אצ"ן שכלי שני אינו מביא יותר מכדי קליפה עם לפי פרשב"א מפני שללא צדי"ל מצירוי שנפסק פקילוח (שפירי בכ"ש כבר נפסק פקילוח מפכ"ר)

ופנה. המחבר חשש דשיטת פרש"ב"א. דכתיבה - ודא פסב"ר אס כוונת פלכתחלה פ"א שדא דגרום
בט"ע בכ"ע או שפירושו דקדו"א את הפיתר או את הבשר ופחלב -

8 ע"ק ס"ק פ' ... בדבר זב'

הע"ק פ' שאסור דגרום לציאת איסור ופיתר או בשר וחלב בכ"ע (אפילו בדבר שדדרכך דפדיח - ודמדנן
שמותר דגרום חיוב דדחה איפה שבין כך דדרכך דפדיחו - בכ"ע ש"י יש דפחמ"ר). אב"ד אס לעז זב"ז אין
לזכר בקט"פ.

ווי"א. שדפי פ"ט ז' אפילו בד"עבד אוסרים את כ"ד פתצרות בכ"ע ש"י אס אחז מפס ז'לו"ט. ואילו דפי פשו"ע
מחירים את הכ"ד.

9 חידושי ר"ע אי"ר ע"ד דברי המחבר ש"ב ד"פ ד"פ

כ"ע ש"י שאפ"ר בהפ"ע ד"ריכ"ס דפ"ע"ד ג"מ דפי פחמ"ר - ז"ב בכ"ד דכתיבה. אב"ד כ"ע חרס ע"י
נכ"ר בהפ"ע מותר בהפ"ח.

10 ע"ת חתם סופר ח"ק י"ד ס"י ז"פ. דאנן ר"ע... עבדין

דפי פחת"ס אנן מחמ"רים דפ"ע"ד אפילו כ"ע ש"י. וכ"ע חרס שפ"ס י"ב חוד"ע וכו"כ מצ"ע דפי
פ"ע"ס.

11 פתחי תשובה ס"י ז"פ א"ת ז' בסוף. ופנה ע"נ דאנן ר"ע... נופ"ס כן

אין פנ"פ כ"ע בחת"ס

4 כתב הרשב"א יש

אומרים שאין מפליט אלא חום של כלי ראשון
שהוא מבשל אבל כלי שני וכן עירוי שהוא ככלי
שני אינו מפליט. ולא נהירא שהרי חום של בית
השחיטה וחום חלב הכסלים מפליט שהן פחותים מכלי
שני. אלא כל חום שעל ידי האש מפליט אפילו אין היד
סולדת בו עד כאן. ונראה לי שאין הנדון דומה לראיה
שאין חום בית השחיטה וחום חלב הכסלים מפליט אלא
כדי קליפה אבל להבליע בכל ההיתר לא חשוב חום
אלא אם כן היד סולדת בו.

2 ועוד ראיתי שמדקדקים מן הסוגיא הירושלמית שהזכרנו
דכלי שני גמור אינו בולע כלל, ואם עירה רותחין אסורין
לקערה ונתן לתוכה חתיכה של בשר שחוטתה מותרת בהדחה,
דהא דייקנן לר' יונה דכיון שהכלי בולע מן העירוי מבשל
הוא, אלמא כל שאינו מבשל אינו בולע כלל, הלכך כלי שני
שאינו מבשל אינו בולע. ואחרים הקשו והלא לדברי האומר
(חולין ח' ב') בית השחיטה רותח סכין טרפה אסור, ודחו זה
בקש. ואני תמה שהרי קערה שמלח בה בשר אסורה משום
דמליח הרי הוא כרותח (חולין ק"א ב'), ואע"פ שאין במלח
משום מבשל לגבי שבת

3 באי זה חם אנו חוששין לפליטת האיסור,
ולבליעת ההיתר ממנו, יש מן החכמים¹¹
הראשונים ז"ל שאמרו שאינו ראוי להפליט
ולהבליע אלא כלי ראשון, דכלי שני אינו מבשל
וכן ערוי דכלי ראשון ככלי שני הוא ולא ככלי
ראשון, וכל שאינו מבשל אינו מפליט ואינו
מבליע. וכמו שנראה מסוגיא ירושלמית בפרק
כירה (ה"ה) ובפרק קמא דמעשרות (ה"ד) והרי
אנו כותבין אותו למטה. ורש"י ור"ת ז"ל
סוברין דערוי דכלי ראשון¹² מבשל ככלי
ראשון. ומכל מקום בין כדברי אלו בין כדברי
אלו, אם איתא דכל שאינו מבשל אינו מפליט
ומבליע אם כן היתר שנפל לתוך איסור שבכלי
שני אינו בולע, ובהדחה בעלמא סגי ליה
ואפילו שניהם חמין כיון שלא נגעו זה בזה אלא
בכלי שני, וכן אם עירה איסור רותח מכלי שני
לכלי של היתר אינו בולע ואינו צריך הגעלה.
ואלו דברים שאין הדעת¹³ סובלן ואין פשטן
של סוגיות שבגמרא מסכים עמהם,

5 ולעניין פסק הלכה, כתבתי בפ' כירה ס"י כ"ד,
נהי דכלי שני אינו מבשל, אפי' יד סולדת בו, וגם אינו
מפליט ומבליע כאחת, כגון דבר איסור שנאסר כבר, ודבר
היתר שבאו בכלי שני, אין נאסרין זה מזה (וכ"כ לעיל ס"י
ס"ד) אבל בדבר איסור שנפל לכלי שני של היתר, או היתר
לאיסור, שפיר בולע, ואוסר עד כולו, מאחר שהיד סולדת בו,
כמו בכלי ראשון, וכל שכן בעירוי, ולא שייך לומר תתאי
גבר, להקיר מה שלמעלה, כי אם בחתיכה, אבל לא ברוטב,
ודבר צלול, המתערב עליו מכל צד, ומסכבו, ואוסרו

10 דאנו רגילים להחמיר בכל הכלים אפי' כלי שלישי כ"ז שהיס"ב
וכמ"ש פר"ח ס"י ס"ה א"ס לא צ"פ"מ ויש עוד סברות להחמיר ובכל זאת
א"ס אפשר להכשיר הכלים ולהשהות כלי חרס אלו מלריכוס הכשר ושיכווי
ולפעמים ג"כ להגעיל הכלי חרס ג"פ צרותחיס אחרי השיכווי וכמ"ש הטור
ס"י קכ"א צ"ש העיטור דכל מה דאפשר למיעבד צהיתר עבדין

למדנו את דני בישול ובלעזב בכלי ראשון. צירוי נכ"ר, וכלי שני-

שכלי ראשון על פאש ממשל ומבליע ומפליט כאחת בכולו לכ"ע ופאו בבישול פאמור בתורה לענין ב"ח.

כלי ראשון שלא על פאש- דפי פרמבין ולפי פרמב"ס ע"פ פצרוק פשלחן ממשל מדרבנן בלבד. דפי פר"ן נחלקו פבבלי ופירושט"ל בדבר ופלכפ כבבלי שממשל מדאורייתא. דפי ר"ת ע"פ הפ"מ ופצרוק ע"פ שו"ת בית יעקב ולפי מפרש"ל, ש"ך, ופר"א כלי ראשון שלא על פאש ממשל מפ"ת -גשבת לוקה ובגשר בחלב נאסר בפ"א.

צירוי כלי ראשון דפי פרש"ס אינו ממשל כלל ומבליע כדי קליפה אבל אינו מפליט ומבליע כאחת. דפי ר"ת בתוס' ע"ז אם לא נפסק פקילוח ממשל כולו ומבליע ומפליט כאחת ואם נפסק פקילוח כדי קליפה, דפי רבינו ברוך ותוס' בשבת בשם ר"ת צירוי שלא נפסק פקילוח ממשל כדי קליפה ומבליע ומפליט כאחת כדי קליפה ובנפסק פקילוח פסק פרמ"א שאינו ממשל כלל וכן אינו מבליע ומפליט כאחת אבל מבליע כדי קליפה -לפי פ"מ"א מדרבנן בלבד ולכן אם אינה נכרת א"ל ס' כג"פ.

כלי שני דפי פרש"א ע"פ פאור אינו ממשל ואינו מבליע ומפליט כאחת אבל מבליע בכולו, ואילו דפי רב"י סובר פרש"א שמבליע כדי קליפה בלבד, ולפי ר"ת אינו מבליע כלל.

בנ"ע דהלכא נמצאה. מ"ינן אזו כמה פריטים בראשונים ואחרונים יש בהם כדי לשנות את הפלכא במקרים מסוימים.

קודם כל נשאול פשאול- אם פכניס גבינה לקדירה ובה מתמשל בשר ופסיר תאו פאבינה מיד -פ"א נאסרו פבשר ופאבינה? שאול זו כוללת שתי שאולות- פ"אם מתערבים פאצמים מיד או פדרוש זמן מה אז שבו"עם זה מזה- ואם תמ"י לומר שבו"עם זה מזה במ"ע פ"אם יש על זה שם בישול אז כדי לאסור אותם בפ"א?

1' חולין ק"ח ע"ב, וכן תני לוי בחתניתין... מחמת בשולו, ורש"י ד"ה אחרים

פ"אורש כאן שאין לוקין על פבישול אז שיתמשל בשיצור אחרים פ"ו אוכלים אותו -ורש"י פ"י ש.אחרים פ"ינן נכרים שפ"י ב"ח אסור! ופכוונה לבישול כל ז"כ.

2' פ"רי חדש יו"ד ס"י פ"ז אות ט', וכן אם בשי"ל... שרי הפ"א

פ"פ"רי חדש פ"בין ש.אחרים אוכלין אותו פ"ינן כמ"כ בן דרוסאי -שראו לאיכילא ע"י פדחוק.

3' פ"רי מ"דים פתיחה דפלככות בשר בחלב ד"ה פ"א, ושיצור בישול... ודוכתי אב"א

פ"מ"ע אצן שבלע"ה מתחילת מיד ומחילתא אם נפלח חתיכת בשר לחלב רותח וסלקוק מיד -א"ל שאין כאן בישול דאורייתא בכל ז"א אסורה מיד ואפ"ל בפ"א! ולכ"אורה סובר פ"מ"ע שא"ל שאין לוקין על פבישול אם לא נמשל לפחות כמ"ב"ד (דפי פ"ר"ח) או כל ז"כ (דפי רש"י) בכל ז"א אירוב אצמים מתחיל מיד ופ"ת ופ"א ע"י חוס כלי ראשון נקרא דרך בישול ואסור בפ"א.

נקורו של פ"מ"ע פ"א מסוב"א שראינו בצני תערובות מ"ן במ"ן ומ"ן בשא"ן אינו שחתיכת בשר שנפלח ל"ורפ רותחת של חלב אם סילק את פחתיכה קודם שנח פחלב מרתיחתו לדעת פ"מ"ע כ"ל שאין אצמים אצם בשר בחלב פחלב מותר אבל אם לא סילק את פחתיכה אז שנח פחלב מרתיחתו שוב אין אצמה מועלת שפ"י פלכ"ה חתיכת פבשר את פחלב שבלע"ה ואותו חלב פ"א חלב איסור ואוסרת את שאר פחלב בשמים כ"ל מ"ן במ"ן. מ"מ"ע מפ"וסקים שאם קדם וסילק את חתיכת פבשר מיד -פ"עם שלא נאסר פחלב בכל ז"א פחתיכה אסורה בפ"א.

ופ"ה, במ"א מ"ינן סוב"א אחרת בנ"ע לפ"ת חלב שנפלח על חתיכת בשר פאמזת ג"אבו של פתבש"ל ואינו שקוצה ברו"ב -שאם אין ששים בחתיכה כג"ד פ"ע"ה נאסרה פחתיכה ואין ש"אור פתבש"ל מ"צ"ל לחתיכה לב"ע את פ"ע"ה. ואילו אם פחתיכה שקוצה ברו"ב כל פתבש"ל מ"צ"ל לב"ע את פ"ע"ה. ומ"פ"ר בסוב"א שאם נ"צר את פקדירה מיד אצם נפ"לת פ"ע"ה מתערבת אצם כל פתבש"ל ואם יש ששים בכולו כג"ד פ"ע"ה פ"ל מותר ואפ"ל פחתיכה שנפלח א"י -ול"א אמרינן שנאסרה מיד אצם נפ"לת פ"ע"ה שוב אינו נ"רת.

4' פ"תחי תשובה ס"י ק"ה אות ח'

פ"חמ"ד נ"א"ל אצן מסוב"א זו מ"מ"ע שאין פ"ע"ה אצברת מיד מ"מ"ע, ולכן אפ"ל אם נפל איסור חס לתוק פ"תר חס בכלי ראשון אם סילק את פאיסור מיד לא נאסר פ"תר.

ולכ"אורה שתי פ"ס"י"ת סותרות זו את זו-

5' אצרוק פשלחן יו"ד ס"י ק"ה ס"ק מ"ע...ל"א נאסר

בצרוק פשלחן ר"ה לח"ק בין חתיכה שנפלח לרו"ב -שבולעת ומפליטה מיד, לבין חתיכה שנפלח אצם חתיכה שאינו נאסרות א"ל לא אחר זמן מה.

ענין שני פסעאן בירור פואו פאענין של תתאפ אבר, שפרי במציאות פדבר תלוי באודל שני פדבריס ואס במדות פחוס של שניפס- שאין לדמות אירוי חלב רותח אל אבי חתיכה קאנאפ של בשר חס קיטת לנפילת אפת חלב שפדי סודרת בו נחכיל ראשון אל אבי חתיכה אדודל של בשר קפא!

6 ארוק פשחן סי' ז' א' ס' ק' י"א, י"ב, ... אבר'

פארוק פשחן אען שבאדי תלוי במציאות - ודא נחלקו רב ושמואל אדא בשוים וכסקבאזו את פפדכא כשמואל פיינ בשוים דוקא!

דברי פארוק פשחן מחודשים פס אצו (למרות שסתבר כן- פרי פוי' לפס לחז"ל לומר כן באפורע). אבד באופן אחר מקובל דפקד-

7 חכמת אדם כעל נ"ט סעיף ב', ואפי' אירוי... ואינן אוסר'

פפ אמת רותחת שניתזה א"ע כלי לון חזקה שניתענפ קודם שנבאעא בקליפת פכדל:

2 וכן אם צביל בשר בחלב אלא שלא נחבשל כמאכל בן דרוסאי לא אסיר מן התורה כדגרסו' צפ' כ"ה דף ק"ח ובאזיזה צישול אמרו צבישול שאחרים אוכלים אותו אלמלא דכל שאין אחרים אוכלים אותו לא מקרי צישול וכיון דלא אסיר אלא מדרבנן שרי בהנאה

5 **מן** יראה לי דבכל הדינים שנתבארו בנניעת חם בחם בלא רוטב אינו א"כ הונחו זה על זה או זה אצל זה איזה זמן דאם תיכף נמלו זה מזה אין סברא כלל שתאסור ברנע אחת וכ"ש בהנחה בכלי שאינו אוסר א"כ שהה איזה זמן ויותר מזה ראיתי לגדול אחד שכתב דאפילו דבר נוש שנפל לרוטב ותיכף העלוהו אינו אוסר והביא ראיה כמ"ש בס' צ"ב דבנפל חלב לקדרה של בשר על חתיכה שחוץ לרוטב וניער וכיסה מיד מצרפין כל הקדרה לששים [פ"ח כק"ח נשס חמ"ד] אלמא דאינו נאסר מיד ודברי מעם הן ומ"מ נ"ל דבשם הוי טמש מיד אבל בחם בלא רוטב או בכלי אם לא שהה איזה זמן לא נאסר

6 **יא** עוד יש לשאול ואיך נתנו חז"ל כלל בזה לומר דתתאי גבר א"כ אם נפל הרבה חלב רותח על מעט בשר צונן ונאמר דתתאה גבר ומקרה את העליון ואין לך דבר תמוה יותר מזה שהרי עינינו רואות שהחלב נשאר ברתחתו וגם מעט הבשר נעשה רותח וכן להיפך אם נפל הרבה חלב צונן על מעט בשר רותח איך נאמר דתתאה גבר ואסור החלב כשאין ששים הרי עינינו רואות שהחלב צונן לגמרי וגם הבשר נצטנן ולפי הראות כשיש ד' או ה' פעמים האחד נגר השני בהכרח לפעול על השני שיהיה כמותו ואם נאמר שבאמת יש בזה איזה שיעור למה לא למדונו חז"ל כמה הוא השיעור :

יב ויראה לי ברור דמיירי ששוין הן בהכמות ולפי ערך החלב בן הוא גם כמות הבשר ולכן נחלקו חז"ל האיכות של מי גובר העליון או התחתון ואיפסקא הלכתא דהתחתון נזיר

7 ואפי' עירוי שנפסק הקילות מבליע כדי קליפה אלא שאינו מפליט ומבליע בפעם אחת ומ"מ טפה אחת כיון שנפסק ממקומו אינו רותח כ"כ ואינו אוסר

פרמ"א וברכות בשר בחלב מביא כמה ז'ורים מצטיים בלגא לרפכות צירוי ובהם כמה חידושי הלכה-

1' רמ"א יו"ד סי' ז' סעיף ז', ואם נשפק חלב... דתתאפו גר'

אם נשפק חלב רותח מכלי ראשון על משח - אחריו שנח פרי פואו בכלי שני (המשח פואו כלי שני) ואין לו כח להשיל ולפדעו, ואם פניחו על פחלב קדירה רותחת מלאה בשר - דפיין כלי ראשון שלא על פאש - דין כחם א"ל ז'ון שפרי כלי שני דין כ'ון, ומחילא לא נאסר אלא כדי קליפה דפיין קדירה אלא אבד פבשר לא נאסר כהל, ואין ז'ויק לומר שאם פניח קדירה רותחת מלאה בשר על גבי חלב ז'ון שNN נאסר בכלי ודא פבשר.

2' ע"ב ברמ"א, וקלוח... רק כדי קליפה'

פארתיח קדירה דגשה על חלב על פאש ונבחר חלב מפקדירה על קרקעית פכיריים ונגא בקדירה ז'ונת שר בשר - פוסק ברמ"א שאם נפסק פקילוח מפקדירה כלי פבשרי מותר בפדחה מפני שדין פחלב ככלי שני, ואם לא נפסק פקילוח אסור כדי קליפה ופכלי אלא פכשרי אלא פכשר. ולכאורה - כאן מפורש שצירוי בנפסק פקילוח דין ככלי שני ושלא כח שראינו בש"ק דעי' -

3' ד' אברת פ"ק וקלוח... ומבדע כדי קליפה'

צירוי שנפסק פקילוח פנבחר א"ל משח דין ככלי שני על פדעות, ובש"ק (וכן ברמ"א שפ"א ד' אברת) דזובר בנפסק פקילוח כשפ"א באויר.

4' ע"ב ברמ"א, אבד אם הפקדירה פ"א חמה... סי' ז' א'

פרמ"א פסק שחלב ז'ון שנגא בכלי ראשון רותחת על בשר פרי ז' ז'ון א"ל חם - ותתאפו גר - נאסר כהל (כאלד פבשר שבקדירה). ולכאורה ז' - מנה נחשבת פקדירה לתתאפו ופחלב פנבחר דלעילא?

5' ע"ק ע"ק ד"

בש"ק מטיע שלשה תירוטים - או שפחלב נקרא אלא מפני שי"א מלמדה (ואצ"פ אחר כנבחר על פכיריים), או שבמקרה אחר אומד במקומו ופשי נא ז' שמצד נקרא תתאפו, או שמדובר כאן במקרה ונא פחלב על גבי פקדירה.

אז ס"א של צירוי מטיע בראשונם פואו א"ל פזיצה - אד"ס פאוליס מפקדירה רותחת, לעיל פוזכרה סאלת אפת חלב שנפדה על פחתיכה פאומדת מצד למפדס פראוב כתבשיל שאם אין ששים בחתיכה בלבד כנא פאפה פחתיכה אסורה, ואם נאצר את פקדירה מ"ד מלכרז כל פתבשיל לבד את פאפה. שם ב"א מפורש שם אם כיסא את פקדירה מ"ד מלכרז כל פתבשיל לבד את פאפה מפני שפאד"ס מולכ"ס את פאפה ככל פתבשיל. פרמ"א כאן מביא ז'ור דומה -

6' ע"ב ברמ"א, אפה פנפד' על גבי... ו"ז ס"ק כ"ח, ובעיקר... דע"ד', שנה באותו פאס...

לפי פרמ"א אפת חלב שנפדה על כיסוי פקדירה אחריו שפתבשיל פתח"ל לפזיצה, פזיצה מולכ"ס את אס פחלב ככל פתבשיל ופכל מלכרז לבד אפילו פכסוי לא נאסר - ולפי מפרש"ל פכסוי אלא נאסר חנה שנה לא פזיצה פזיצה למקום שפאפה נא ב.

7' ש"ת פרא"ש כדל כ' תשובה כ"ו... על קדירה', אמנם... פזיצה'

פרא"ש חידש א"פ פמשנה במכשירין שבנוסף לזו פאד"ס מולכ"ס את אס פבלא במקום אחר לבד מקום שנה, פזיצה על חלב נחשבת א"ל פ"א לחלב אלא - וכן פזיצה פאולד מכל דבר ד"נא כדבר אלא.

8' ש"ע יו"ד סי' ז' סעיף ח' ורמ"א... שאולד'

פשו"ע פסק כח שראינו ברא"ש, ופרמ"א פוסק שאם פקדירה כ"כ גבול מפתחת אד כדי שאין פ"ד סולדת ב"צא כשפזיצה לקדירה (ופקדירה פאלינג ז'ונת) פכל מותר.

9' פתחי תשובה שם אות ו', ... אין זיצתו כחופו'

פפרמ"א ד"ק מפרמ"ב שזיצת דבר יבש איננו כח פדבר אלא - ודוקא ב"צא דבר נזלי אחרין שדין שנה כח פדבר אלא.

10' ש"ת אגרות משה חלק יו"ד א' סי' נ', פנפ... מאלד', אם פ"ה זיצה... זיצה', אבד... ז'א'

ר' משה ז"ל אסר לפשתנה באותו תנור לבשר וחלב מלכ"ס בזה אחר זה ממש זיצה, ואם פשתמש בתנור לחלב' לח וספק אם פזיצה מותר לפשתמש בו לבשר אחר מצ"ע, ואם פשתמש בו בחלב' יבש וספק אם פזיצה מותר לפשתמש בו לבשר מ"ד.

11' רמ"א סי' ק"פ סעיף ט', אסור לערות מכלי... ו"ז ס"ק ו', ... בנבוק'

פרמ"א אסר לעתחלה לערות פיתר א"ל איסור חם מפני שפנבוק מחרם - ומפורש ב"ז שפואו דוקא כשפתחתו פואו פחם

12' שער פ"ין א"ח סי' תנ"ד אות ד'

כאן פחמיר פ"ב שלא לערות מכלי חם שנתבשל בכלי של פוסח לתוך כלי חמ"ל ז'ון בצרב פוסח!

סם בנצא לכדי שני מליין חידושים למצפה באחרונים - רובם מבוססים על דברי פתוס' בשבת. ראינו את דברי פירוש' בנצא לפרד' שבין כלי ראשון לכדי שני - על אצו פרחק לכדי שני כחו שצטו לכדי ראשון - אבד משמעות רבב' לבי רוב ראשונים פ'אן שפבד' מתירה כלי שני אפילו באופן שכלי ראשון נבש' נדאורית'א. פתוס' סם בשבת באו לפרס'ר למה אין כלי שני נבש' -

13 תוס' שבת דף נ' ע"ב ד"ב ושם ח'ינ'ה

פתוס' פסבירו שבכלי שני דפנת בכלי שלכו פוחחו ע"י פאס מלינת את פנאכד פרותח ואינו ענתת לו דבד'.

14 יס' עד שלמה חולין פרק ח' סימן ע"א, ודע שאין שייך... דין ככ"ר

שיטת מפרש"ט שדבר זה מחזיק את חומו אפילו בכלי שני ומחילא דין ככ"ר.

15 ש"ע י"ד סי' ז' צ"ד סעיף ז'... פחתוכה אסורה ורנ"א... ראשון, וש"ק ס"ק ע"ד

פרמ"א חולק על דברי מפרש"ט וסובר אפילו דבר זה בכלי שני אינו ככ"ר.

16 ש"ק י"ד סי' ק"ה ס"ק ח'... סדרת בו ע"ש, ובסוף נ"יפו ודאו'...

פש"ק פסק כמפרש"ט אבד דוקא בדבר זה ע"י - דבר שאינו נשפך, אבד על ז' אבד בכלי שני אינו נבש'.

17 ע"ז סי' ז' צ"ד סוף ס"ק י"ד, ולפי פנראפ' ע"ד...

פ"ע ע"ז ע"י שיטת מפרש"ט ב"ה"ו דוחקא דסניא.

אז חידוש באנן כלי שני מליין כ"ע - 5

18 ע"ז י"ד סי' ז' ב"ב בסוף פסימן, כתוב במפרש"ט... כמה תפא פש"י

מפרש"ט כתב שאין על פ"ק דין כ"ר מנח"ל אס ר"ה לפרס'ר כלי פצאן עירוי לכו יצרה על פכ"י מנכ"ל. ופ"ע סובר שדין ככלי ראשון

19 פ"ע, ותו דפתוספות... דכלי ראשון

פ"ע ע"ז פוס'י שלפי פתוס' בודאי דין פכ"ל ככלי ראשון מפני שדפנת נתחננו על פ"ע

20 חזון איש א"ח סי' קכ"ב ס"ק ע', סדר כלי פסאד'... מכלי שליש'

פחזו"א ע"ז א"ח פכ"ל פוכנסה כ"ר שלכו על פ"ע אין לנ את פצאנ' שלפי פתוס' דין ככ"ר.

כ

בני שיחיה, ששאלת על אלפס חולנת אם יכולין לתת למטה צבירה תחת קדרה של בשר. נראה לי שאסור ואפילו נדעוד אם נעשה הייתי אסור הקדרה, כי הזיע העולה מן האלפס הוא כמו חלב. כדחנן צפ"צ דמכשירין¹ מרחן עמלה² זעמחה עמלה, וטהורה³ צבי יותן. צריכה שצביה והית מויע מחמתה אם עמלה זיעת כל הצית שמחמתה עמלה. ועוד שנינו החס⁴ זיעת האדם טהורה, שמה מים עמלים והזיע זיעתו טהורה, כל צמיס שאובין והזיע זיעתו עמלה. מכל הלין שמעיין דזיעה היוצאת מן הדצר חסובה נאוחו דצר. נמנלח זיעת האלפס חולנת היא כחלב והוא ליה נעיפת חלב שנפלה על הקדרה

למען צריך לידע אם קדרה רוחמת מקבלת זיעה, דשמא חוס הרמיחה שפה מעכבתה מלקבל הזיעה.

14

ודע שאין שייך כ"ש אלא בדבר המתערב אבל חתיכת בשר או דג או אורז או דוחן שמעריין חס מן הקדירה אם הי"ס צו דינו ככ"ר

20 סדר כלי הסעודה, שפוכין מן הקדירה לתוך קערה גדולה, ושואבין מן הקערה צבף ונותנים ללוחיות כל אחד ואחד, ופעמים שואבים מן הקדירה ונותנים לתוך הלוחיות, ואם שואבים מתוך הקדירה בשעה שהיא על האש, כף עלמה נעשית כלי ראשון, והלוחיות נאחסרת כדי קליפה, [ע"י ע"ז ס"ס צ"ב וצנה"כ שם] ואם שואבין מן הקדירה לאחר שהעבירה מעל האש, נראה מדברי הראשונים שהביא הע"ז שם שמה שצבף הוא דין כלי שני, וצדין כלי שני כצר הכריע מנן יו"ד סי' ק"ה ס"ב להחיר דיעבד, וכש"כ אם מעריין מהקדירה לקערה ושואבין מקערה להלוחיות, דה"ל עירוי מכלי שלישי.

10

הנה בתורי הגעו שבמידינה זו אם יש חשש זיעה בבשלו תבשיל של בשר מגולה לאסור לבשל אחר תבשיל של חלב מגולה אם היה זיעה אין להחיר לבשל תבשיל בשר ותבשיל חלב מגולין אף בזה אחר זה לזמן פרובה. אבל מסופקני אם חוששין בסתמא לזיעה אבל אפשר דבתבירים אלו ססתומים נגג וכתלים ודאי מויע או שיותר נוטה שיויע, ולכן יש להחמיר למעשה שלא לבשל בהתנור קדירות מגולות. ובידעוד כיון שהוא ספק אין לאסור אם היה אחר המעלי'ע דהבליעה היא גו"ס לפגם ומצד חשש שמא נפל מהזיעה שבעין איה טפות הוא יותר משישים לפי המסתבר יותר וכיון שהוא רק ספק איבא ס"ס שמא לא היה זיעה כלל ואף אם היה זיעה שמא נפל רק טפות שאיבא ששים נגדם כהמסתבר. והנה אם לא נבשל בתנור קדירות בדבר לח אלא שאפו אי בשלו דברים יבשים שהם אוכלין בלא משקין איתא בפמ"ג בהקדמה לא"ח בהנהגות השואל עם הנשאל בסדר שני סעי' ל"ז דזיעת אוכלין אינו אסור ובחלב מהותך נפי מצד להיתר שאין זיעתו אסור ע"פ הרמב"ם דפ"ו מסמאת אוכלין היד אבל כתב בלשון אפשר משמע שסתפק לדונא התבא גם בפ"ת ס"י צ"ב סק"ו בלשון אפשר אבל ביבש ממש משמע שלא מסתפק כלל ומתיר בברור וא"כ באפו ובשלו רק דברים יבשים יש להחיר לדיריה בזה אחר זה אף בהזיעה. ומ"ם למעשה בדאי הזיעו יש להחמיר אבל בסתמא אין לחוש לשמא הזיעו בדברים יבשים ומותר בסתמא בזה אחר זה.

א"כ עסקנו בדני' בשר וחלב וכן איסור ופיתר שנתערבו דרך בישול שאם התחתון רותח פטעס מתפשט בכל
ישנים איסורים, ואם התחתון זנון לא נאסרה אלא קליפה בלבד. במשנה בפסחים מזיין שישנם אופנים
שיפה שטעם פאיסור לא נתפשט בכולו אולם אוסר יותר מקליפה-

המשנה אוסקת בל"מ קרבן פסח:

1' פסחים דף ע"ב במשנה, נא' מרואב ע' פחרס... יא' את מקומו'

אם בשעת ז'מ"ה נא' רואב ע' דופן התעורר ושוב נא' פרוטב מדופן התעורר ע' פבשר אוסר מקום נא'ו בבשר
(נא' נראו אינז' איסור יש כאן בכ"מ)

2' רש"י ע' ד"ה יא' את מקומו... בצובי'

נא'ת מקום פאי' יותר מקליפה מפני שנבדע ק"ת יותר בצומק

3' נא' ע', איתמר... בחרס רותח'

קרבן פסח נא'ב רק, ז'מ"ה אש' ונא' שנז'ה ע"י אינז' קומר שנתחמם מפאש, ומינא' פרוטב שנא' ע' חרס
חס בתעור נפס' - שנז'ה ע"י דבר אחר, וכשחזר ונא' ע' פבשר בלע פבשר ע' כדי נא'ת מקום מרואב
פסח פסוד - פרי שנבדע פרוטב בבשר ונא' ד' בקליפה ובכל זאת לא אוסר אלא כדי נא'ת. פנא' בחולין
קבצ'ה מתי פבדע'ה מתפשטת בכולו ומתי' לא -

4' המשנה חולין דף ז' ע"ב, ירק... אוסורו' ונא', איתמר... ע' ירש"

בישול אוסר כולו אולם ז'מ"ה, והמשנה בפסחים פרי אוסקת בל"מ

5' תוס' ע' ד"ה ע' איתמר... ולאו' בקליפה'

איתמר ע' פירש, אולם בל"מ אף שדא אוסר כולו מ"נ ז' נא'ת מקום

6' ראו' ע' חולין פרק ט' פנש' סי' כ"ד, איתמר... ולאו' בקליפה'

פרא"ש פ' כדי נא'ת כצובי א"ב

7' שו"ע י"ד סי' ק"ה סעיף ד',... ולאו' כיסו' אותה... כדי נא'ת'

כ' שפוא מחוץ לרוטב אצ"פ שפוא תבשיל נקרא ז'מ"ה ואוסר כדי נא'ת בלבד (וכ"ז בחס ע"כ חס או זנון
ע"כ חס דאילו חס ע"כ זנון ע"כ בקליפה דל"מ אד"ל מבישול)

8' חולין ע' ז' ע"ב, אינז'... מראש אצונו', ורש"

פנא' מקשה איתמר מר' פונא' אוסר כ' פנדי שנז'ה קודם נקור פחלב - פרי ע"כ אוסר כולו ולאו
רק כדי נא'ת

9' ע' ריש ז' ע"ב, איתמר... חלב מפאפא' ורש"

חלב מתפשט אפ"י בל"מ

10' ע', ובחלב אוסר... כחוש פוי', ותוס' ד"ה פפוא

דפ"י ראשון בתוס' רק חלב שחן מפאפא' אולם כחוש, דפ"י ב' כ' חלב מפאפא' (אלא שאם אין פראב
חלב בל"מ בשמים)

11' שו"ע י"ד סי' ק"ה סעיף ה',... ואינו' מפאפא', וסעיף ו'

פשו"ע פסק כפ"י ראשון בתוס' אולם מוד' שאם יש ששים כנגד פאיסור - בל"מ. וינא' שחם בחס וזנון בחס
בל"מ כחוש אוסר כדי נא'ת, ז'מ"ה שחן אוסר כולו כבישול (א"כ בל"מ בסי') וחס בזנון בכל אופן א"כ אלא
קליפה

12' תוס' חולין דף ז' ע"ב איתמר... חלב... ולאו' שחן'

תוס' פקשו למ' בפסחים לא אוסר פרוטב יותר מכדי נא'ת פאי' רואב פסח פוי' שחן ומתי' שפרוטב
הנא' בשעת ז'מ"ה פוא ז'יר כחוש

13' תורת הבית דפרשב"א בית רביעי סוף שער ראשון, כ' דבר... מקומו'

נא'ת פרשב"א פאי' שבפסחים מדובר בשי' ס' ובכל זאת ז'מ"ה נא'ת מחשש שפאיסור אינז' מתפשט בשוף,
ובדי' נא'ת' סביב פאיסור ע"מ יותר מרוכז ואינו' בל"מ (דפ"י פרשב"א רואב נקרא שחן)

14' שו"ע י"ד סי' ק"ה סעיף ה', וכ' דבר... נא'ת מקום'

פשו"ע פסק כחן שראינו' ברשב"א - א"כ בכל ז'מ"ה ז'מ"ה נא'ת עכ"פ. אלא שבשחן אוסר את פכ' אס אין
שמים

15' מ"א ע' וי"א דאין אונ' בקיאינז'...

פנא' פחמיר בכל ז'מ"ה לאוסר כולו (אם אין ס') ואם יש ס' עדיין ז'מ"ה נא'ת (בכחוש מציקר פדין, ובשחן מפני

15 רמ"א ש"ו"א דאין אונ בקיאין...

פרמ"א פחמיר בכל ז' ד' דאסור כולו (אם אין ס') ואם יש ס' צדי"ן ז' נאידע (בכחוש מציקר דין, ובשמן מפני חשו של פרשה"א). ואיפ"פ אין מקום להסתפק שבאיסור ש"ן מותר הנאידע בלבד - דמש"ל ב"ק הותח שנתחמ"ז ונב"ט צ"ו מ"ב - ואת הפלכ"פ למעשה נראו דק"ן.

13 כל דבר

שיש לו פעפוע * שנפל במקום ידוע מן
החתיכה, שאע"פ שיש ששים בחתיכה לבטל
את האיסור, צריך ליטול את²³⁵ מקומו

למנוח שבשר וחלב וכן איסור ופיתר שנפד אי' מהם על השני כשהשני רותח - אם הוא תבשיל רותח (שמונח ברוטב) פסעם מתעשר בכל ולכן אם יש ס' כנגדו פכד מותר ואם אין ששים פכד אסור - ואם דרך לטייף (שכולו חוץ לרוטב) אם הוא כחוש אסור כדי נגיפה, ואם שמו' אסור יש ששים בכל כנגדו ז' כדי נגיפה, ואם אין ששים כנגדו פכד אסור - ופרמ"א הפחיר לפחשיב כל איסור לספק שמו'

ופנה בנגע לתתאפו גבר' ברור שאין נפק"מ אם האיסור, תתאפו' או הפיתר - שבכל אופן שפרותח למסא מרתוח את הפעולין ושניהם רותחים, אבל מה שאפשר לדון עליו הוא בנגע לזכר שאיסור שמו' מפעפע בכל הפיתר - איך פדיון אם האיסור כחוש ופיתר שמו' - פאם האיסור מפעפע בתוך כל הפיתר אחרי הפיתר שמו'?

בגמ' בפסחים מטינו מחלוקת בדיון, ריחא' (פראיו נלמד לקמן) דפיינו איסור ופיתר שנלדו יחד בתנור באופן שאין זינא אבל אי' מקבל ריח מפשני - רב סובר, ריחא מילתא' - שריח איסור אסור ולו חולק וסובר, ריחא דלא מילתא' - שאין ריח איסור אסור, וחז"ל קבצו שדבר כחוש אינו מוטיא ריח-

1' פסחים דף ע"ו סוף ע"א, אמר רב... מהדדיו, ורש"י ד"ה בשר

בנגע לריחא אנו אומרים שפיתר שמו' מפסע את האיסור, וא"כ יש מקום לומר שכן הוא בנגע לפעפוע בכל הפחתיכה-

2' שו"ע י"ד סי' ק"ה סעיף ה', ואפילו חתיכת פאיסור... בכולו' וס"ז ס"ק י', ... לפיתר'

השו"ע פסק שאם הפיתר שמו' גם אם האיסור כחוש מפעפע בכולו, וא"כ - בכל איסור ופיתר שנתעשרבו דרך בישול - דפיינו שנפד איסור לתוך תבשיל שד הפיתר והסיר את האיסור בכל זכות נאסר כל התבשיל אם אין בו ששים כנגד האיסור, ואם דרך לטייף - דפיינו איסור שנפד ע"פ פיתר על פאש - או פיתר בכ"ר שכולו חוץ לרוטב - אם האיסור או הפיתר שמו' פכד אסור ואם יש בפיתר ס' כנגד האיסור עדיין ז' נגיפת מקום - ואם שניהם כחושים נאסר רק כדי נגיפה אלא שפרמ"א חשש בכל איסור שמו' שמו' פאסו. ובכל אופן שנתח איסור רותח ע"פ פיתר זמן אי"ל אדא קליפה.

ופנה בבישול פשט הוא שמהפ"ת אחרי שנאסרה חתיכת פיתר ע"י שבלעז איסור, אם שוב נפלג לתבשיל שד הפיתר, פאיסור פבלעז הפיתר אסור את הפיתר שבתבשיל אם אין שס' כנגדו שאין נפק"מ בין איסור בלעז לאיסור בעין, אבל ב"ל' הוכיחו פראשונם שא"א לומר כן - שאם נפלג איסור ע"פ פיתר רותח (ושניהם כחושים) נאסר כדי נגיפה מהפיתר ואם אח"כ נגע הפיתר שנאסר בפיתר אחר ודאי לא אסרו ככלל, שאם ביכולת הפדיון נגיפה לאסור, למה לא אסר יותר מכדי נגיפה באותה חתיכה ע"מ?

3' תורת הבית דהרשב"א בית רביעי שער ראשון... כתבו... מצט"ח, ומו"מ... גבר'

רק דבר שבלעז איסור שמו' יכול לאסור חתיכה בנגיעה דרך לטייף

4' בית יוסף י"ד סי' ק"ה ופא דחתיכת איסור, כ"כ פרשב"א... עכ"ל'

פב"י פביא מהרשב"א שאפי' אם הפיתר שמו' אין עס כחוש פבלעז בו עובר דרך לטייף, ופאר פסק כן. ע"ז מקשה פב"י -

5' עס בבי"י, ויש לתמוה... ליעך בסבאו'

פב"י תמה למה פסק פאר כחו פרשב"א שבלעז כחוש בחתיכה שמו' איננו עוברת לחתיכה אחרת בלטייף אחרי שכבר פסק גבי פיתר שמו' איסור כחוש עדי' דאתי פיתר ומפסע ע"י לאיסור

6' שו"ע י"ד סי' ק"ה סעיף ז' דברי המחבר

אצ"פ שתמה פב"י על דברי פאר בכל זכות פסק כמותו - וא"כ יש לנן לכאורה סתירה בשו"ע בין סעיף ה' (שפיתר מפסע לאיסור) לסעיף ז' (שאין עס כחוש פבלעז בפיתר שמו' עובר לחתיכה אחרת דרך לטייף)

7' ס"ז ס"ק י', ... עכ"ל', אדא ודאי... ומבלי אין אמרו כן'

פאצ"ז חולק על דין פיאסו בסעיף ה' וסובר שדוקא בריחא יש פיאסו, אבל בעס אין איסור כחוש מפעפע בפיתר שמו' ככלל וכחו שראינו בסעיף ז' בנגע לפעפוע בחתיכה אחרת.

8' עס באמ"צ פא"ז, ובד"מ כתבו... חלב עליו'

בדרכי משה תיר"ץ שבחלב כחוש - שאינו כחוש עמו - הפיתר שמו' מפסע וזוהי פפלכפ שד סעיף ה', אבל בכחוש אמר אין פיאסו - וזוהי פפלכפ שד סעיף ז'

9' ע"ק ס"ק י"ט, אדא נראו... אדא שבלעז איסור'

הש"ך פביא חילוק אחר בין סעיפים ה' וז' - שאם נגע איסור כחוש בפיתר שמו' - עס בלי פפיאסו פ"ה פאיסור עובר לפיתר לפחות כדי נגיפה - עס אנו אומרים שפפיאסו מוטיב פאיסור בכל הפחתיכה, פאצ"כ פאיסור כחוש פבלעז בפיתר שמו' שבלטייף פיאסו אינו עובר ככלל לחתיכה אחרת - אין בכחו שד הפיתר שמו' לפולק את פאיסור פכחוש.

ויז"א שבחתיכת איסור כחוש שנגע בפיתר שמו' - לפי דברי פשו"ע (ע"פ פש"ך) פכד אסור, לפי פאצ"ז רק כדי נגיפה, ע"פ תירוטו שד פדרכי משה דוקא בחלב כחוש פכד אסור ובשאר כחוש אי"ל אדא כדי נגיפה. וחתיכה שמו' שד פיתר שבלעז איסור כחוש ונגע בפיתר לא אסרה ככלל - חוץ מחלב כחוש לפי פדרכ"מ.

וּפְנֵי פְרָמִ"א דְּעִיד פְּחֵמִיר בְּכַד אִיסוּר כַּחוּשׁ מֵשׁוּם סַפֵּק מֵאֵן -וּלְכַאוּרָה פִּי' עַל דְּפְחֵמִיר בְּכַד אִיסוּר בְּלוֹעַ וּלְאִיסוּר פִּיתָר פֶּנְעָה בּוֹ כְּאִילוּ בְּבִלְעִיפָה פִּיתָר מֵאֵנָּה -

¹⁰ e"ק ס"ק י"ז בארמ"ז, אדכא נ"ד דס"ד דפרב... אינן מפאפא'

דפי ע"ק דכא עשן רמ"א דספוק מן אדכא באיסור באין שפוא כחוש אבד לכא בבליעא כחושפ.

³ כתבו בתוספות בשם רבינו יצחק ז"ל¹⁰⁵ דלעולם אין חתיכה שנאסרה מחמת בליעת איסור אוסרת חתיכת היתר שאצלה ואפי' שתיהן חמות, לפי שאין הבליעה הולכת מחתיכה לחתיכה שאצלה, אלא אם כן יש¹⁰⁶ רוטב שמוליך הבליעה תוצה לה אבל ביבש לא, לפי שאין¹⁰⁷ החתיכה הבלועה מן האיסור מוציאה ומוליכה הבליעה אלא* במקום שהבלע בעצמו יכול לילך (דף ק) ולהתפשט שם מעצמו,

ומכל מקום נראה ודאי שאם החתיכה בלועה מאיסור¹¹⁰ מפעפע כגון שבלע מחלב שמן כחלב של כליות או שבלעה שומן נבלה וכיוצא בזה, שהיא אוסרת שאר החתיכות [שנוגעות בה] בין בצלי, בין שנפלו זו לתוך זו ביבש ושתיהן חמות, או שהתחתונה¹¹¹ חמה לפי מה שאמרו (פסחים עו, א) בצונן לתוך חם תתאה גבר.

⁴ ז והא דחתיכת איסור אוסרת חבירתה בנגיעת דוקא שאיסורה מחמת עצמה וכו'. כ"כ הרשב"א בתורת הבית (קצ"ד ש"א י). ח"ל חתיכה שנאסרה מחמת שהקבלה טעם ממקום אחר אינה אוסרת חברותיה אף על פי שנוגעות בהם כששתיהן חמות ואפילו נללו שתייהן לאחר ונוגעות זו בזו בשעה שהן על גב האש שהדבר הבלוע אינו יוצא מחתיכה לחתיכה אלא ע"י רוטב שאם [אין] אמתה אומר כן אין לך קליפה שהקליפה אוסרת קליפה הקמוכה לה וכן לעולם ואפילו היתה חתיכת היתר שחמה ושומן שבה מפעפע לפי שאין השומן של היתר מוליד עמו את האיסור אלא במקום שהאיסור יכול להלוך בטבעו עכ"ל

⁵ ויש לתמוה על דברים אלו שהם קותרים למה שכתב לעיל (קסו.) אפילו חתיכת האיסור כחוש והחתיכת היתר שנללה עמה שמינה האיסור מפעפע בכלו וכאן כתב שאין השומן שבה מוליד עמו את האיסור אלא במקום שהאיסור יכול לילך בטבעו

למדן שאיסור ופיתר רותחים שנגעו זה בזה בלי רואה - ואפילו אם רק אחד מהם היה רותח והשני לונן
ובלבד שפרותח היה התחתון - נאסר כדי נגילה מהפיתר, ואם אחד מהם היה שם נאסר הכל, ואם יש
בהפיתר ששים כנגד האיסור א"ל אלא נגילה. (ולפי הדרכ"מ לא נאסר הכל אם לא שפאיסור שם או
שפאיסור הוא חלב כחוש ופיתר שם, ולפי פ"ז רק כשפאיסור שם). ובאופן שפאיסור אינו אסור מחמת
א"ל אלא שנאסר מחמת בליעת איסור אינו אסור פיתר בלי רואה הוא שם אפי"כ האיסור שבלע היה
שם (ולפי הדרכ"מ היה אם הוא שם והאיסור שבלע היה חלב כחוש).

השו"ע הביא שני ליוויים של איסור מחמת א"ל -

1' שו"ע י"ד סי' ק"ה סעיף ז', ... בשר בחלב, וש"ך ס"ק י"ז ... א"ל האיסור'

כשבשר בלע חלב אין זה איסור בלוע מפני שגם הבשר נאסר וכל החתיכה נקראת בשר בחלב.

2' שם בש"ך, אכן הרשב"א כתב... ע"כ לשונן'

לפי הרשב"א בשר שבלע חלב נקרא איסור בלוע ואינו אסור ב"ל

3' שם בש"ך, וקשה דנ"ע... אינה בטלה'

אם שיטת רשב"א שבב"ח נקרא איסור בלוע קשה מדין חתיכה פראו"י דפתכבד דק"י"ד שלכא בטל ביבש אם
איסור מחמת א"ל - וק"י"ד שם דבב"ח נקרא איסור מחמת א"ל -

4' שם, וכתב וז"ל... וז"ע אכ"ל'

הש"ך הביא תירוץ מהפרא"י (בעל תרומת הדשן, הוצות שארי דורא ואוד) ששם בחפ"ל פרי הבשר
והחלב מזוהרים והכל פו' בב"ח ונקרא איסור מחמת א"ל. אבל כאן פרי בלוע אינו יול"א א"ל וז"ל וז"ל
ל"א אבר דפיתר אלא בשר לבד והו' פיתר גמור (ואד"ן ז"ע דגבי בב"ח ק"י"ד שפבשר לבד נגשף כנבלה).
אפי"כ, לגבי פליטה ב"ל, בשר שבלע חלב נקרא, איסור בלוע ולא איסור מחמת א"ל - וקש"ן דברי
השו"ע -

5' שם בש"ך, ואם כן בע"כ ז"ל... ומביאו בב"ח'

מהר"ש"ד פו' שמדובר בבשר פלוגת בחלב ופבשר נקראים איסור כל א' כלפי השני אבל בשר
שבלע חלב ואפי"כ נגשף בפיתר לא אסור.

6' ש"ך שם, ואין זה עיקר' ובסוף, וראייה לדברי שבסמ"ג...'

הש"ך למד שפ"ה פשו"ע בשר בחלב נקרא איסור מ"ע בכל אופן שכן היא דעת רוב פראשנים אלא שלפי
הש"ך בשר שבלע חלב לא יאסור יותר מכדי נגילה ואין חוששים לספק שם

7' ט"ז ס"ק י"ג

פ"ז פסק כחו הרשב"א - ויול"א שלענן חפ"ל פו' בשר בלוע מחלב איסור מחמת א"ל, ולענן לאסור
ב"ל לפי הש"ך פו' איסור מ"ע ול"ז איסור בלוע.

ופנה, מקור הפב"ד שבין כחוש לשמן היה הפסולת בחולין שתיירב את הסתירה בין פסק רב פול"א אסור
לדי שנבלה בחלבו לרבי יוחנן שפיתר לדי שנבלה בחלבו. שם בגמ' ישנה גירסא אחרת במעשה דר' יוחנן -

8' חולין דף ז"ז א"א, רב פול"א בר יודנה אמר... וש"ך, ורש"י ד"ה כול"א

חלב פכ"ליות אסור מפ"ת - כל כול"א מוקפת חלב ותחת הפחלב יש קרום, ואם ל"ל כול"א לפני שפסיר את
החלב לא נאסרה פכ"ליות מפני שפירוס מפסיק ואינו עתן לטעם החלב לעבור.

9' שו"ע י"ד סי' ק"ה סעיף ח', ורמ"א ... עם בשר, וש"ך ס"ק כ"ד

המנהג שלכא לסמוך על תירוטו של רב פול"א בר יודנה ואוסרים את פכ"ליות

למדן שבשר פלוגת בחלב וכן איסור הפיתר דרך ז"ל"ה - דהיינו בלי רואה - אסור כדי נגילה, ובשם אסור
כולו בסוגיא בפסחים מ"ג ש"ל בלע אופן אומרים כן -

10' פסחים דף מ' א"ב המשנה, אין מהשלין... ומביאין אותו בהן'

אז"ל שאסור להשלין את הפסח, בכל זאת סיכה במצת משקין בשעת ז"ל"ה איננה פועלת לטען את
הבשר ואד"ן שם ז"ל א"ל -

11' פסחים דף ע"ב א"ב המשנה, סכו בשמן תרומה... את החיטון'

סכו בשמן תרומה - והרי השמן אסור לזרים - אם נבלה כן ז' קליפה

12' שם בגמ' א"ל א"א, תמן סכו בשמן של תרומה... ותוס' ד"ה משום פכי

אפי"כ אם השמן היה לונן פרי למשול בלע דתתאפ גבר - ואיך פתירו ז"ל קליפה?

¹³ ע, ע, סוכה... דעבידא'

כשאין פרצה רחב אין בכוחו לפרש יותר מקליפה. כיוצא בו מליין ע בתחלת פשנה ע -

¹⁴ ע ע ע"ב במנה, גע... יקלף את מקומו'

כגעז בחרס נוסד בקליפה במקום מאו מפני שזוא זלי חרס זלא זלי אע - זלמה דא נוסד אדא כדי קליפה אס פתער רותח (שפרי כן מדובר דפי סקנת פגע) -

¹⁵ 'תוס' ע ד"ב יאד, ווס תאמר... וחזר אדיו', ואיכא דאוקמא...'

מדובר בשיבא מפרקבן מעז רחב בדבז ומחילא דא קבד חוס מפרחס אדא כדי קליפה.

¹⁶ 'ע"ע י"ד י"ד ס' ז"ז צ"ע ז',... בסכין חודבת', אס אינן בן יוני...'

פחותק בשר חס בסכין אינן ב"י מחלב לכאורה פבשר מותר ככל ג"ע דפגע - ופשו"ע אסר כ"ק -

¹⁷ 'ע"ק ע ס"ק כ"ע... בעלע אעדי דפ'ו'

פ"ק פביא את דברי פב"ח ששנענת פנקרש דל פסכין פיא חלב באין - אבד דבר מועז ואינן אוסר יותר מכדי קליפה

¹⁸ 'ע"ז ס"ק י"ד, זעז יע ראייפ... ע"ע אס אין ב' ס' גע ד פסיפא נאסר פכ"ל'

פ"ע ז פביא מפרשב"א ע.ש.פ'ו' בגע' פירושו שבטל בששים ומ"ז' קליפה (ר"ד גי'ד'פ) ככל ז"ל מן ע"ז 'ס' וגי'ד'פ - זעז לכאורה מנע דכל פיסוד שדבר מועז אינן מביע. (פירושו בסוגיא דפסחים ז"ע)

וא"כ - במעז איסור באין געז בדבר עז רותח נחלקו פ"ק ופ"ז אס זריק קליפה או גילג.

פוסקים מליין עז דבר שאינן געז כדי גי'ד'פ ב"ד -

¹⁹ 'ע"ע י"ד י"ד ס' ז"ז צ"ע ח',... אפ'ו' דחה', אינן אוסר... ו"ק ס"ק ד"ב... בקליפה'

דבינע דחה זוננת ע"ב בשר רותח פתיר פשו"ע ע"י קליפה

²⁰ ע ע ע"ב, וד"ד דדקמא...'

דבינע אינן נבדעת יותר מכ"ק, ובכל זאט בולעת

²¹ ד"ד אד מרבה ד"ב פלגינן

דמעש פבשר ז' קליפה ופלגינן אוסרה דמרי.

בה"ח דרך ביטול

כלי ראשון על פאש ופיס'ג:

מבשיל ומבליע מפליט כאחת מן פתורה לכבד פדצות

כלי ראשון על פאש ואין פיז סולדת בו:

מפרש"ל, מ"א, ט"ז: מבשיל ומבליע ומפליט מדרבנן
מב"א, ר"ן, רמב"ם (דפי אפי"ה), ש"ק, גר"א: אינו מבשיל ומפליט אפי"ה מדרבנן

כלי ראשון שלבא על פאש ופיס'ג:

מב"א, רמב"ם (דפי אפי"ה), ירושלמי דפי פ"ד: מבשיל ומבליע ומפליט מדרבנן
ר"ן, ארוך, ר"ת, מפרש"ל, מ"א, ט"ז: מבשיל ומבליע ומפליט מדאורייתא

כלי ראשון שלבא על פאש ואין פיסי'ג:

אינו מבשיל ואינו מבליע ומפליט

צירוי כלי ראשון ולבא נפסק בקילוח:

ר"ת בע"ז: מבשיל מפ"ת ומבליע ומפליט כאחת בכלו
ר"ת בזבחים ורבינו ברוך: מבשיל כדי קליפה ומבליע כאחת כדי קליפה
רשב"ם: אינו מבשיל, מבליע כדי קליפה מפ"ת, ואינו מבליע ומפליט כאחת

צירוי כלי ראשון ונפסק בקילוח:

ר"ת בע"ז: מבשיל כדי קליפה ומבליע ומפליט כדי קליפה
ר"ת בזבחים ורבינו ברוך: מבליע כדי קליפה (מ"א - מ"א) ואינו מבשיל ואינו מבליע ומפליט כאחת
רשב"ם: מבליע כדי קליפה

כלי שני:

ר"ת (ש"ד מצי"ק פ"ד): אינו מבשיל ואינו מבליע ומפליט ואפילו מדרבנן
מב"א ורשב"ם: אור (מפרש"ל) - אינו מבשיל אבא מבליע בכלו בי"א (ש"ד דכ"ח ח"ב) - מבליע כדי קליפה

צירוי ל"ג חס על פאש: ככ"ר על פאש

צירוי ל"ג חס בכ"ר שלבא על פאש: ככ"ר שלבא על פאש

ל"ג ל"ד כ"ר על פאש: ככ"ר על פאש

ל"ג ל"ד כ"ר שלבא על פאש: רמ"א - צירוי כ"ר/רש"ד - בבשר וחלב או כשהאיסור חס דין ככ"ר שלבא על פאש

ל"ג שזחל ל"ד כ"ר על פאש: ככ"ר על פאש

ל"ג שזחל ל"ד כ"ר שלבא על פאש: רמ"א - צירוי כ"ר וטח"ל שני בשיק דין ככ"ר שלבא על פאש/רש"ד - כנ"ד

פנתח ל"ג חס דבר אש רותח פונח בכ"ש: רש"ד - ככ"ר/רמ"א - ככלי שני

צירוי מכלי שפוזאפ מכ"ר על פאש שפתה בו א"ל ל"ג: צירוי כ"ר

צירוי מכלי שפוזאפ מכ"ר על פאש ולבא שפתה בו: מפרש"ל - צירוי כ"ש/ט"ז - צירוי כ"ר

צירוי מכלי שפוזאפ מכ"ר שלבא על פאש: חז"א - לכ"ז ככ"ש

זיצע מדבר לח בכ"ר וצדין פיס'ג: צירוי כ"ר

זיצת דבר אש: פרי מצי"ק - מרמב"ם ככ"ש

צירוי ל"ג שלבא נפסק בקילוח לתוק כ"ר של איסור: לכתחלה חוששים שאוסר כל מה שבכלי פ"ג

רותח שזחל מכ"ר א"ל משטח ולבא נפסק בקילוח ופי"ג ל"ג: צירוי כ"ר

רותח שזחל מכ"ר א"ל משטח ונפסק בקילוח ופי"ג ל"ג: ככ"ש

איפה רותחת מכ"ר שפ"ג א"ל ל"ג: צירוי כ"ר

צירוי כ"ר לתוק נזבל: צירוי כ"ר - ר"ת (רמ"א) - אפי"ה ס' כגד פקליפה בנזבל/ רב"א (פ"ק) - ט' ס' כגד פקליפה

בה"ח דרק ביטול

לפיכך בכ"ר רותח (ולפי מפרשי"ם כל שפוא חותח דיון בכ"ר) בל"א רואה ובל"י כיסוי פקדירה

חם ע"ע חם ולוין ע"ע חם:

איסור ופיתר כחשים: אוסר כדי נגילת איב"ע / רמ"א - ששים ונגילת מחשן
איסור שן ופיתר כחוש או שן: ששים ונגילת
איסור כחוש ופיתר שן: ש"ע - ששים ונגילת / ע"ז ודרכ"מ - נגילת
חלב כחוש ופיתר שן: ש"ע ודרכ"מ - ששים ונגילת / ע"ז נגילת
איסור כחוש בל"א בפינתר כחוש ופיתר ואפי"ן: פדחה
איסור שן בל"א בפינתר ואפי"ן כחוש בפינתר ואפי"ן: ששים ונגילת
איסור כחוש בל"א בפינתר שן ופיתר ואפי"ן: פדחה
חלב כחוש בל"א בפינתר שן ופיתר: ע"ק וז"ל - פדחה / דרכ"מ ששים ונגילת
בשר שבל"ע חלב ובשר: ע"ק נגילת / ע"ז פדחה

חם ע"ע ולוין:

איסור ופיתר כחשים או שן: קל"פ
פיתר שבל"ע איסור ופיתר: פדחה

חם ע"ג צונן נפסק הקידוח	חם ע"ג צונן לא נפסק הקידוח	חם וצונן נה אצלה נה	צונן ע"ג חם	חם ע"ג חם	
					בישול כחוש שמן איסור מ"ע או בלוע
					בשר וחלב
					חלב ובשר

					צדי איסור והיתר שניהם כחושים
					איסור והיתר שניהם
					איסור שמן והיתר כחוש
					איסור כחוש והיתר שמן
					היתר כחוש שבלע איסור כחוש בהיתר
					היתר שמן שבלע איסור כחוש בהיתר
					היתר כחוש שבלע איסור שמן בהיתר
					גיבנה בבשר
					בשר בגיבנה
					איסור מועט שמן בהיתר

מבטיח	מבטיח או מפטיח	מבטיח או מפטיח כא	
			כלי ראשון מ"ע
			כלי
			עירו' לא נפסק
			עירו' נפסק
			כלי שני ע"ג
			כלי שני גוש

חמץ ע"ג חמץ נפסק הקידוח	חמץ ע"ג חמץ לא נפסק הקידוח	חמץ וזבון כה אצוה זה	זבון ע"ג חמץ	חמץ ע"ג חמץ	
קליפה חוארא	קליפה עיקר פדיון	ראא. קליפה רש"א. אק האיסור חמ. ס'	ו'	ו'	ביטול כחוש שאן איסור א"ע או בלוי
בשר קליפה חלבי ר"ת אומר ריבא. אג"א אומר ש"ג. ס'	בשר קליפה חלבי ר"ת אומר ריבא. ס'	בשר קליפה חלבי ר"ת אומר ריבא סכך רש"א. ס'	ו'	ו'	בשר וחלב
"	"	"	ו'	ו'	חלב ובשר

קליפה	קליפה	ראא. קליפה רש"א. איסור חמ. ס'	נטיעה ראא. ס' ונטיעה	נטיעה ראא. ס' ונטיעה	183 איסור והיתר שניהם כחוש
קליפה	קליפה	ראא. קליפה רש"א. כשאיסור חמ. ס' ונט'	ס' ונטיעה	ס' ונטיעה	איסור והיתר שאנים
"	"	"	"	"	איסור והיתר כחוש
קליפה	קליפה	ראא. קליפה רש"א. כשהאיסור חמ כנ"ע בחצ"ח	כנ"ע בחצ"ח חמ	ט"ז. נטיעה ד"א. נטיעה ובחלב כחוש ס' ונט' שק. ס' ונטיעה	איסור כחוש והיתר שאן
הדחה	הדחה	הדחה	הדחה	הדחה	היתר כחוש שבעה איסור כחוש בהיתר
הדחה	הדחה	ראא. ט"ז הדחה רש"א. אק באיסור חמ ד"א אק הוא חלב כחוש ס' ונט'	כנ"ע בחצ"ח חמ	שק וט"ז הדחה ד"א בחלב כחוש ס' ונטיעה	היתר שאן שבעה איסור כחוש בהיתר
הדחה	הדחה	ראא. הדחה רש"א. ס' ונט' אק האיסור חמ	ס' ונטיעה	ס' ונטיעה	היתר כחוש שבעה איסור שאן בהיתר
קליפה	קליפה	קליפה	קליפה	ראא גבינה ס' ונט' שוה נטיעה קליפה	גבינה בבשר
קליפה	קליפה	ראא. קליפה רש"א. ס' ונטיעה כשבבשר חמ	כנ"ע בחצ"ח	שוה נטיעה וקבשר שאן ס' ונט' ראא. ס' ונט'	בשר בגבינה
קליפה	קליפה	ראא. קליפה רש"א. כשהאיסור חמ כנ"ע בחצ"ח	כנ"ע בחצ"ח	שק קליפה ט"ז ס' ונטיעה	איסור אופט שאן בהיתר

מבטל	מבטל או מפסיק	מבטל	מבטל או מפסיק
רש"א דרבנן	רש"א דרבנן	רש"א דרבנן	רש"א דרבנן
מהר"א ככס ט"ז ככר	מהר"א ככס ט"ז ככר	מהר"א ככס ט"ז ככר	מהר"א ככס ט"ז ככר
לכך	לכך	ל"ת אבשל רש"א. ט"ז	ל"ת אבשל רש"א. ט"ז
א	חוארא	אין אבשל (חוארא)	א
רש"א	רש"א כ"ק (רש"א) רש"א	רש"א כ"ק (רש"א) רש"א	רש"א
כ"ו	כ"ו	ראא. דין ככס רש"א ככר	כ"ו

וא"כ- הפלכה פ"א כשמואל שתתאבד גבר- אם התחתון רותח נאסר הכל דרך בישול ובג"ל ל"ר"ק ג"ל (ובשל ששים ונ"ל) ואם התחתון ז"ל א"ל יותר מקל"פ. יש מקום לחקור איך פ"ד כשמונחים זה ב"ד זה ואח"כ רותח ופ"ל ז"ל-אפ"ל שני"ם רותחים- כנ"ל נאסר-

1' זבחים ל"ז ע"א במשנה, בישל בו קדשים... שבהן, ריק...', וא"ל ע"ס, ריק... שבע'

הפ"ו מני"ב פ"ת ש"ס ג"ל חתיכת בשר קדשים בחתיכה פסולה ש"אסרה כל חתיכה ש"אסר, כ"ל א"ל י"ע' -ק"מ"ד, ב"ש"ר"פ, ש"ל נאסר א"ל"א במקום ש"ל"ע מ"פ"ס"ל- ומ"פ"ר"ש במשנה ש"ינ"ג מ"פ"ע"ת כ"ל חתיכה ש"ל"ע ב"ל א"ל ש"ל"כ"א"ר"ה מדובר בשתי"ן רותחות (וי"ת"ן ש"ן ע"ס מ"נ"מ)-

2' ג"פ"ת ס"מ"ק (ד"ר"נ"ן פ"ל) 'ס"י ר"פ סוף אות י', בפרק ד' חטאת... ב"ד זב'

ד"פ ר"ב"נ"ן פ"ל אפ"ל כשתי"ם רותחות כ"ל שמונחות זו ב"ד זו אין פ"ס"ל"ה פ"ס"ל"ת יותר מ"ד"י ק"ל"פ"ה ב"ש"ר"ה

3' ש"ת פ"ר"ש"א ח"ל"א 'ס"י ר"ס"ד

ה"ש"א"ד ס"ב"ר כ"ר"ב"נ"ן פ"ל א"ב"ל פ"ר"ש"א"ל ח"ל"ק ע"ל"ו ו"ר"א"י"ת"ו מ"ד"ן, מ"ל"י"ח כ"ר"ת"ח' ש"ד"ב"ר מ"ל"ו"ח י"ש ל"ו א"ת פ"כ"ח ל"פ"ב"ד"ע"ל"ט כ"א"י"ל"ו פ"ו"א ר"ת"ח-מ"פ"ו"ר"ש ב"ג"ל"ש ש"א"י"ס"ו ו"פ"י"ת"ר ש"נ"מ"ל"ח"ו י"ח"ד נ"א"ס"ר פ"פ"י"ת"ר ו"ל"א מ"ל"י"נ"ן ש"ס ל"ד ש"א"ס מ"ל"ח"ו ז"ב ב"ד"ד ז"ב ש"פ"ס מ"ו"ת"ר"י"ס- א"ל"א ש"ב"ז"ב"ח"י"ם מ"ד"ו"ב"ר פ"ס"ל"ט כ"ח"ו"ש- ו"א"י"ן פ"כ"ח"ו"ש א"ו"ס"ר ד"ר"ק ל"ד"י א"ל"א כ"ד"י נ"ג"י"ל"ה (וכ"ל ז"ב כש"ש"נ"י"ם ר"ת"ח"י"ם א"ב"ל ב"א"ח"ד ר"ת"ח ו"א"ח"ד ז"ל"נ"ן ע"ס מ"ל"י"נ"ן ב"מ"פ"ו"ר"ש ש"פ"י"ת"ר י"א"ס"ר ב"ו"ת"ר מ"כ"ד"י ק"ל"פ"ה)

ו"פ"נ"ה, ב"מ"ל"י"ח"ה מ"ל"י"נ"ן ב"ג"ל"ש ע"ס פ"א"י"ס"ו"ר מ"ל"ו"ח א"ו"ס"ר א"ת פ"פ"י"ת"ר א"ב"ל כ"ש"פ"י"ת"ר מ"ל"ו"ח ו"ל"א פ"א"י"ס"ו"ר ל"א נ"א"ס"ר פ"פ"י"ת"ר ב"כ"ל"ד ו"ח"ו"ת"ר ב"פ"ד"ח"ה, ו"פ"ס"ב"י"ר ר"ב"נ"ן פ"ל"ה ב"א"ו"ת"ו פ"ג"פ"ה א"ת פ"פ"ב"ד"ט ב"י"ן מ"ל"י"ח"ה ל"ט"ל"י"י"ה ש"ב"ל"ט"י"י"ה א"י"נ"ן ת"ל"ו"י א"ס פ"א"י"ס"ו"ר פ"ו"א פ"ר"ת"ח א"ו פ"פ"י"ת"ר א"ל"א ב"א"ס פ"ת"ח"ו"ן ח"ס א"ו פ"ע"ל"י"ן-

4' ע"ס ב"פ"ת ס"מ"ק, מ"ל"י"ח ו"ת"ר

ר"ב"נ"ן פ"ל"ה פ"ס"ב"י"ר ש"ב"ל"ע"ה ת"ל"ו"י ב"י"כ"ל"ת פ"א"י"ס"ו"ר ל"פ"ב"ל"ע"י- א"ס פ"ו"א מ"ל"ו"ח א"ו ר"ת"ח, ו"ב"ר"ת"י"ח פ"א"ש פ"מ"ל"י"א"ו"ת פ"א"ו ש"פ"ת"ח"ו"ן א"ב"ר ע"ל פ"ע"ל"י"ן- א"ס פ"ת"ח"ו"ן ח"ס מ"ח"מ"ס א"ת פ"ע"ל"י"ן ו"א"ס פ"ו"א ז"ל"נ"ן מ"ל"י"נ"ן א"ת פ"ע"ל"י"ן- ו"ל"כ"ן ב"י"ן א"ס פ"א"י"ס"ו"ר פ"ו"א פ"ר"ת"ח א"ו פ"פ"י"ת"ר כ"ש"פ"ת"ח"ו"ן ר"ת"ח פ"ר"י פ"א"י"ס"ו"ר ר"ת"ח ו"מ"ב"ל"ע"י מ"מ"ה נ"פ"ש"ק, א"ב"ל ב"מ"ל"י"ח"ה א"י"ן פ"מ"ל"ו"ח מ"ש"פ"י"ע ע"ל פ"ת"פ"ל ו"א"י"ן פ"ת"פ"ל ע"ל פ"מ"ל"ו"ח ב"י"ן ש"פ"י"ה פ"ע"ל"י"ן א"ו פ"ת"ח"ו"ן

5' י"ם ש"ל ע"ל מ"ס' חו"ל"ן פ"ר"ק כ"ל ב"ש"ר ס"י ע', ו"פ"י"כ"א ש"פ"א"י"ס"ו"ר ו"פ"י"ת"ר...

פ"מ"פ"ר"ש"ל"ד א"ז"ן כ"ש"מ"ו"נ"ח"י"ם ז"ב ב"ד"ד ז"ב א"י"ן ש"ס א"ח"ד מ"פ"ס ת"ת"א"ו"ל ע"ל פ"ש"נ"י מ"מ"י"ל"כ"א ד"י"ג"ם כ"מ"ו ב"מ"ל"י"ח"ה- ע"ס פ"א"י"ס"ו"ר פ"ו"א פ"ר"ת"ח א"ו"ס"ר (ב"כ"ו"ל"ו מ"ח"ש"ש ש"ן) ו"א"ס פ"פ"י"ת"ר ז"ל"נ"ן א"י"ל"ט א"פ"י"ל"ו ק"ל"פ"ה- א"ל"א ע"ל"א ר"ב"ה ל"פ"ק"ל ב"ז"ב מ"ל"ע"ש"ה

6' ר"מ"א ו"ד' ס"י ק"פ ס"ט, ו"א"ס פ"נ"ח"ס ז"ב א"ל"ט ז"ב... ש"ג"ע'

פ"ר"מ"א ו"פ"ס"ק ע"ס ש"נ"י"ם ר"ת"ח"י"ם נ"א"ס"ר פ"כ"ל א"ב"ל א"ס ר"ק א"ח"ד מ"פ"ס ר"ת"ח ל"א נ"א"ס"ר א"ל"א כ"ד"י ק"ל"פ"ה (כ"מ"ו פ"ר"ש"ב"א"ו)

7' ע"ק ס"ק ט'

פ"ש"ק ת"מ"ה ע"ל מ"פ"ר"ש"ל"ד א"י"ך פ"ו"ל"י"א מ"פ"ע"ה"ו"ת ס"מ"ק ש"ב"ז"ב א"ל"ט ז"ב א"ס פ"א"י"ס"ו"ר ר"ת"ח א"ו"ס"ר א"ת פ"כ"ל (ב"ש"ן א"ו ב"ס"פ"ק ש"ן) כ"ש"פ"ע"ה"ו"ת ס"מ"ק ע"ל"מ"ו מ"י"ק"ל ע"י" ק"ל"פ"ה א"פ"י"ל"ו כ"ש"ש"נ"י"ם ר"ת"ח"י"ס"ו

8' ע"ז ס"ק פ'

פ"א"ז"ז פ"ח"מ"י"ר ל"ד"ב"ר"י מ"מ"פ"ר"ש"ל"ד- ב"פ"ר"ט ל"פ"י מ"ה ש"נ"ר"א"ו"ל ל"ק"מ"ן ש"ע"ן מ"ח"מ"י"ר"י"ס ע"ס פ"פ"י"ת"ר מ"ל"ו"ח ו"נ"ל"ע"ז ב"א"י"ס"ו"ר ש"ע"ן א"ו"מ"ר"י"ם ש"פ"א"י"ס"ו"ר נ"פ"י"ה מ"ל"ו"ח ו"א"ו"ס"ר א"ת פ"פ"י"ת"ר

9' ח"ד"ו"ש"י ר"ע א"י"ר ע"ס

ר"ע א"י"ר מ"ל"א ב"ר"ן ש"ב"ע"מ"ד"י"ם ז"ב א"ל"ט ז"ב א"י"נ"ן א"ו"ס"ר י"ת"ר מ"כ"ד"י ק"ל"פ"ה

2' ב"ש"ר"ק ד"ם ח"ט"א"ת א"מ"ר"י"נ"ן
ח"ת"י"כ"ה ב"ח"ת"י"כ"ה ר"ק"י"ק ב"ר"ק"י"ק י"ק"ל"ו"ף א"ת מ"ק"ו"מ"ו ת"י"מ"א מ"א"י"ש"נ"א מ"ח"ס ל"ת"ו"ך ח"ס
ד"מ"י"ת"ס"ר כ"ו"ל"ו ו"ש"מ"א י"ש ל"ו"מ"ר ח"ת"ם נ"ב"י ח"ס ו"נ"ו' מ"י"ד"ו"י ד"ו"ה ע"ל נ"ב"י ז"ה, ו"ה"ת"ם
מ"י"ד"ו"י כ"ו"ה ב"צ"ד ז"ה, ע"כ"ל

³ (רסד) כתב עוד מר דקשיא ליה מדאמר שמואל בפרק כיצד צולין (דף ע"ג) דבין חם לתוך צונן בין לתוך חם תתאה גבר ואי תתאה חם כולו אסור דמחמם לעילאה ומיבלע בלע ואי צונן מצנן לעילא ומכל מקום אדמיקר ליה מבלע בלע וקליפה מיהא בעי וכדאיתא התם אבל חם לתוך חם כולן אסורין. וקשיא הא דתנן בנבחים (פרק דם חטאת דף צ"ז) ריקק שנגע ברקיק וחתיכה בחתיכה לא כל הרקיק ולא כל החתיכה אסורין אינו אסור אלא מקום שבלע. ופריק מר דההיא דפרק כיצד צולין בשוה על גב זה והא דריקק בשוה בצד זה.

ואני אומר דאפשר כדכתב מר אלא שאני תמה מאי שניא זה ע"ג זה ומאי שנא זה בצד זה ואי משום דחזקא אם כן בשר שחוטת שנמלחה עם בשר נבלה כעובדא דרב מרי בר רחלי אסור ליה לרבא דמשמע דכולה אסור ולא כדי קליפה בלבד דכל דאינו אסור אלא כדי קליפה בהדיא אמרי ליה ואם כן הוה ליה לשיוליה היכי קיימי אי זה על גב זה אי זה בצד זה ולי נראה דההיא דדם חטאת חתיכה דומיא דריקק חתיכה שאין בה שומן דכל שאינו שמן אפילו בצלי אינו מפעפע וכדאמרינן בפרק גיד הנשה (דף צ"ד) והוא כחוש הוה ולפיכך קולף ואוכל עד שמגיע לגיד.

⁴ (י) פירוש דאם תתאה חם ועילאה חם צונן אסור אפילו אם תתאה שהוא חם הוא היתר ועילאה הצונן הוא האיסור מתער כל היתר משום דתתאה גבר להפליט את העליון שהוא האיסור ולהבליעו בהיתר התחתון אבל אם תתאה צונן ועילאה חם מותר רק כדי קליפה אפילו אם תתאה היתר והעליון שהוא חם האיסור דתתאה שהוא צונן גבר, ונמצא שיש חילוק בין מחמת האור למחמת המליחה כדפריי, דגבי מחמת האור הדבר תלוי בתתאה ולא באיסור, וגבי מליחה תלוי באיסור ולא בעילאה, ויש לתמוה דכיון דמליח כרותח אם כן היה לנו להשוות מליחה לחם מחמת האור, וי"ל נקום האי כללא בדרך דלעילם אין האיסור נפלט ונבלע בהיתר אלא אם כן יש בו כח באיסור עצמו או מחמת מליחה או מחמת חמימות האור אך בזה יש חילוק בין מחמת האור למחמת מליחה דמחמת האור אותו שהוא גבר מרתיע חבירו או מצנן חבירו, כי כן הוא דרך תולדות האור אבל מחמת מליחה אין כח באותו שהוא תפל לבטל כח המליחה, וכן אין כח במליחה לעשות תפל מליח כי כן הוא דרך המלח דאינו יכול להתבטל כי אם על ידי הרחה וכן המליח אין שם מליח עליו להיות כרותח עד שימלחנו משני צדדים שהוא דין מליחה לקררה ואז הוא דווקא חשוב כרותח כדפריי בתוס' והשתא ניחא כולא מילתא דגבי מחמת האור אזלינן בתר תתאה אפילו תתאה היתר משום דתתאי גבר אם כן התתאה מרתיע ומחמם את העליון והוה ליה חם לתוך חם דאיסור את הכל אבל אי תתאה צונן ועילאה חם אפילו אם עילאה חם הוא האיסור, מכל מקום מותר היתר רק כדי קליפה, משום דתתאה שהוא צונן גבר ומצנן את העליון שהוא האיסור ומכילתו מחמימתו, והוה ליה איסור צונן ולכך אין האיסור יכול לבלע בהיתר מיהו כדי קליפה מיהא אסור משום דאדמיקר ליה בלע כדי קליפה ולכך לענין חום מחמת האור אזלינן בתר תתאה דגבר לא שנא היתר ולא שנא איסור אבל לענין מליחה שאין זה מכיל את זה כדפריי, הלכך לא אזלינן כלל בתר תתאה אלא בתר האיסור, ואם האיסור מליח אסור את היתר לא שנא עילאה ולא שנא תתאה אבל אם האיסור תפל, אף כי הטהור מליח ונחם הוא תתאה מכל מקום מותר היתר, כיון שדשמא תפל, והטהור תתאה שהוא מליח אינו יכול לעשותו מליח כדפריי, ולכך טמא תפל וטהור מליח מותר.

⁵ והיכא

שהאיסור וההיתר נוגעים זה בזה, דלא הוי שם לא עילאה ולא תתאה, נ"ל פשוט, דדינו כמו טהור מלוח וטמא תפל, בפרט לפי טעם הסמ"ק (שם) שחלק בין חום שע"י אש, דאמרינן תתאי גבר, ובין חום ע"י מליחה, דאמרינן (שמא) [טמא] מלוח כו', נמצא היכא שאין אחד גובר על חבירו, שדינו כמליחה, שוב מ"כ בהג"ה ש"ד (סימן כ"ג אות א') בשם ת"ה, דאם מונחים זה אצל זה סגי להו בקליפה ע"כ, מ"מ סברתי חזקה וישרה בעיני, לכל הפחות להחמיר, באיסור חם והיתר קר שמונחים זה אצל זה, לאסור בכלו, אכן אם היתר הוא חם, והאיסור קר, שמונחים זה אצל זה, לא סמכתי אסברתי, לדמות לטהור מליח ולטמא תפל, להתיר אפי' בלא קליפה, אלא מחמיר אני כדברי הרשב"א, להצריך קליפה, וכ"ז כשאחד חם והשני קר, אבל בשניהם חם, לכ"ע אין חילוק בין מונחות זה על זה, בין מונחות זה אצל זה:

כ"ט

מנדן את דנין פשוט בלעז דלעזע ופליטע מבער דלבינה ונאסור דפיתר דרך בישול ודרך ז' ביש' -
ופוקים מבור שטעם של כ"ט שונא מבער של מאכילם בעלם שבעים קשים וחלבים דעומת מאכילם -
יש בהם לחות.

מאכילם של בשר וחלב או של איסור ופיתר שגאזו זב"ז בתבשיל כשפתחתון כ"ר מתערבים דלמרי ופכד
אסור אס ד"א יש שים כגד דבשר, פחלב, או פאיסור. בלעז דכ"ט מניין סוגיא בזבחים פאוקת בכ"ט
בעלם בו בשר קדשים (וראין לעזי שפתורה מחייבת פגעלם דכ"ט שבעה קדשים שגאזו עתר) -

1' זבחים ד' ז' ע"א במשנה, דם חטאת ... כיבוס', ומשנה ז' ע"א, איין... דר'...

יש עוד פלכע אס נתיז דם חטאת פראו דזריקה על בשר חייב לכבסו בצורה - וא"ז לכבס את כ"ט
דבשר אדל אקום דר'...

2' ע' ד' ז' ע"א, רב י' חק בר י' וד'... ואפילו במקל כ"ט, ורש"י

רמי בר חמא פ"י סבור פ"א ז' דלעזי אדל אדל חלק פכ"ט שפשתא בו דבישול כ"ט בבשר במשנה דר' שר
י' חק פקשע דלוי מבר"תא מפורשת - ופסב"ר ר' י' חק שבישול מפאפא בכ"ט פכ"ט ולכן ז' ריק דלעזי כולו.
ומקנת פנ"א פ"א שפוסק חייב פגעלם כ"ט פכ"ט.

3' תוס' ע' ד' ביש'

תוס' מקשים - אס מפאפא מה פיתר אדלתו, וס מספק"ד אס מפאפא (וכפאור בישול מפאפא ר"ד
מכ"ט מפאפא) דמה מספק"ד בקדשים דוקא!

4' ע' ב' מ', ת"ר חטאת... פרט דתרומה'

דכאורה סוברת פבר"תא שאין בליעת תרומה בכ"ט אסרת חולין מבעלם בו דזרימ

5' ע' ב' מ', ותרומה דל אציא... אדל אקום בישול, ורש"י

דפי רש"י סובר אבי' שאין בישול מפאפא בכ"ט פכ"ט - ולכן אין ז' ריק בפכ"ט כ"ט כשפשתא דלמשה,
אבל בכ"ט שבעלם בו קדשים מבעלם את כולו מבעלם כ"ט - וא"ז כ"ט פיתר שנתן בו איסור ומחמו דר'
שפ"ס"ב (שאס פאיסור פגעלם רתיחה מנא יש חשע שנתא איסור על כ"ט פכ"ט, ופרט אס כסו פקדורה
פכ"ט נתמלך ז' צ"א) א"ז דלעזי אדל אדל אקום מבעל פאיסור, וכן שייק כ"ט שח"ו חלבי וחלוי בשר! (אס
פלכע כאב")

6' מ"ט דל אציא ק"מ, ורסיין בזבחים... דל קדירה'

שיטת פוס"ט פ"א שבישול מפאפא בכ"ט פכ"ט

7' מ"ק סימן ר"ע, וטפת חלב... אס כן דל אציא'

דפי פוס"ק פנ"א מסתפקת אס בישול מפאפא בכ"ט פכ"ט או דל אציא, ודמסקנא אין מחייבים פגעלם כ"ט פכ"ט
ז' פוסוק - אבל דל אציא שפכרצו שבישול מפאפא בכ"ט פכ"ט וייתכן שפחיו דלעזי את כולו פוא
דל אציא - ונשאר פוסוק בעין - נפקא מ"נא דעין איסור ופיתר ובשר בחלב, אדל אס נפלע פפת חלב על
פקדורה מחמו, ופנ"ט כגד פטפ מלך בשר אפי' אס מפאפא פכ"ט פכ"ט, אבל אס נפלע דלמלע -
אקום שאין כגד בשר יכולע דל אסור פקדורה שפ"י דל ברור דר' כמא פטפ מפאפא וייתכן מפאפא
מקל"ט פכ"ט אדל אציא פטפ דבשר באופן שפ"י מתבטל.

8' ש"ע י"ד סי' ז' ע"א סעיף ה',... כאילו נפלע בתבשיל, וש"ק ס"ק י"ח... דל אציא, וא"פ...'

פשו"ע פסק כשיטת פוס"ק וא"ז מספקא לן אס בישול במקל"ט כ"ט אסור את שאר פכ"ט - מקל"ט או
כולו, דכאורה ז' דלעזי כולו מספק.

ופנ"י, בפסחים מניין אמרא מפורשת דעין פתפסא פחוס בכ"ט מתכות שפונח מקל"ט אדל פאש ונחלקו
פראשנים אס פוא נלע כס דענינו - פתפסא פטפ בכ"ט פכ"ט -

9' פסחים ד' ע"א משנה, כי"ד ז' ו'... ונא',... מתחת דבר אחר, ורש"י ד"פ דל אציא

אסור דללות קרבן פסח על שפוד של מתכת שחלק פמתכת שנתחמם על פאור חוצר ומחמם שאר
פמתכת שבתוך פקרבן ונמלך שפוסח נלעל בפנ"ט ע"י מתכת ול"א ע"י פאור, אבל ב"ז חלק פשפוד
שפנ"ט איין מתחמם מחמתו אדל אציא מתחת פאש.

10' תורת הבית דל פ"א בית רביעי שער רביעי, ק"ד... אף פקתא'

פראש"א דל אציא שבעל מתכת וד"א מתפשע פאיסור בכולו שפאיסור מתפשע אס פחוס מתפשע בכולו,
ולפי גירסתו יש מ' מפורשת פמחייבת פגעלם ד"ד של סכין אצי"פ של אדל חתך בו איסור. אדל אציא יש
דפקשות - דדברי פראש"א שבעל מתכת פאיסור מפאפא בכולו - מה פיתר פאדל פנ"א בזבחים ומל"א ז'
פסוק דל חייב פגעלם בכ"ט פכ"ט? ועל כולם - איך סובר אבי' שבתרומה א"ז דלעזי כולו פרי בסוגיא
דדובר בכ"ט מתכתי!

11 עס במשנת רבית, ואוס נפשך לומר... קטנתו למצדקה

דפי פרשב"א ודאי מפאפע בכולו, ופשאלע זבבחים פיתת לעצן בליעת פיתת בלדד - שאס פגעיל אית פמקום ממנו נבנס טעם בשר קדשים נקלע פאעס ושוב דא חל עצלו שם עתה וכן יפי' בבדע חלב ופגעיל מקום מצא פחלב ושוב בישל בו בשר דא יחול שם בב"ח עצ"י - ופשאו שבקדשים דוקא יש מצד"כ ש"ז דפגעיל כולו אצ"פ שבדע פיתת. (ובתרומוה יש טעם אחר דפתת שבתרומוה מ"ינ קולא שכמות מוצעת שאין מקפידים עליה אין עליה שם תרומוה צ"י תערובת ומותר דערברו בחולין דכתחלה - וכן פד"ן באעס קולא)

12 ר"ן פסחים פרק כל שעה (בר"י ח' ע"א) ד"ה ופני סכני, ומיהא שמעין... בו סג"י

שיטת ר"ן פ"א שלכא נאמר חס מקטנתו חס כולו אולא לעצן פתפושטת פחוס אבד דא לעצן בליעא ופוסליא זבבחים פמחייבת פגעלע דכ"כ פכ"י פ"א מצד"כ בקדשים וברש"י.

13 סמ"ק סי' ר"ע, כשתוחבים כל... בכד פכ"י ופגפות סמ"ק (דרינו פר"י) אות ב'

דכאורה סובר פסמ"ק שלעצן בליעא יכוד דפיות שמפאפע בכולו, אבד לעצן פליעא אינו מפליט אולא מה שנבנס דרובא (לעצן איסור) ומ"מ (לעצן פגעלע). ורבינו פר"י סובר שמפליט כולו דרך מקטנתו.

14 שו"ע יו"ד סי' ז' ד' סעיף א' ורמ"א

עס פשו"ע וגם הרמ"א סוברים מציקר פד"ן שלכא כפרשב"א - ולכאורה פסקו כשיטת פסמ"ק שפ"י לעצן טפת חלב דא פסקו כר"ן שאינו מפאפע כ"כ אולא כסמ"ק - ולעצן בליעא אנו מסתפקים כמה נבלע אבד בודאי אינו מפליט אית פכ"כ צ"י נגישא במקטנתו

15 שו"ע יו"ד סי' קכ"א סעיף ו' דברי המחבר

כאן מפורש בשו"ע כנו פסמ"ק - וא"כ לעצן פאפוא בכ"י פ"י ספק (בס"י ז"ב), ומספק ז' דפגעיל כולו (סי' קכ"א), אבד בודאי אינו מפליט אולא מה שנבנס דרובא (סי' ז' ד').

16 בדק רבית דפרא"ה על תורת רבית בית רביעי שער רביעי, בקדירה... ככ פולטו

דרא"ה ישנה שיטה אחרת שבכ"י מתכת חס מקטנתו חס כולו ומפאפע בכולו, ובכ"ל זאת בתרומוה - וכן בשאר איסורים - א"ז דפגעיל אולא מה שנגע באיסור משום, כבולעו ככ פולטו, שאופן פכ"י פכ"י פ"א כאופן שקב"ל אית פאיסור ואוס נאוסר כולו צ"י בישול במקטנתו ככ פוכשר צ"י פגעלת אותה מקטנתו. (ודוקא בקדשים מצאיל כולו מצד"כ)

17 רמ"א יו"ד סי' קכ"א סעיף ו'

הרמ"א כאן פעתיק אית דברי פרא"ה - ולכאורה צ"ע שא"כ בס"י ז"ד יש לו דפסוק ש"י ששים כנגד כולו דכ"כ שבדע כולו צ"י תחיבת מקטנתו ככ פולט כולו בתחיבת מקטנתו!

18 ש"ך יו"ד סי' ז' ד' ס"ק ג'

שיטת פש"ך פ"א שפרמ"א פסק כנו פ"ן שאין בישול מפאפע בכולו ולכן א"ז סי' כנגד כולו צ"י תחיבת מקטנתו - אבד א"כ תמוהים דברי פרמ"א בקכ"א שפעתיק דברי פרא"ה, וגם קשים דברי פרמ"א ב"ז"ב בנגע לטפת חלב שפסק כנו פסמ"ק -

19 ביאור פג"ר"א יו"ד סי' קכ"א אות י"ז, וא"ע עס וש...

דפי פג"ר"א דברי פרמ"א בקכ"א, דרווחא דמילתא אבד פאנת פ"א כנו שמאר פש"ך בס"י ז"ד - ואד"ן קשים דברי פרמ"א בס"י ז"ב -

20 פ"מ ע"י יו"ד סי' ז' ד' משב"ז ס"ק א' ד"ה פנה, קשה פ"א בכ"י אפ"א... פתחיבה'

פ"מ ע"ה פקשה כ"מ

21 ע"ה, ולזה יש לומר... דבר זה'

דפי פ"מ ע"ה כשאר פכ"י ז"נו דא אמרין שמפאפע בכולו וכשיטת ר"ן אבד ב"ז"ב שפכ"י אומד ע"ה פ"א ק"י כסמ"ק דמספקא לן כמה מפאפע (ובקכ"א ז"ע דאיירי בכ"י שמקטנתו ז"נו)

וי"א שלפי פסמ"ע מבלע ומפליט בכולו א"ל בכ"י חרס, דפי פרשב"א מבלע בכולו במתכת דוקא. דפי פסמ"ק מספקא לן אי מבלע בכולו אבד בודאי אינו מפליט בכולו, דפי פרא"ה מבלע בכולו במתכת ומפליט בכולו (אס בדע מש), דפי ר"ן אינו מבלע אולא מפליט בכולו אפילו בכ"י מתכת. דלכ"כ פסקו פשו"ע ופרמ"א כסמ"ק, ובכ"י שמקטנתו ז"נו סובר פרמ"א דאינו מבלע ומפליט בכולו.

⁶ וגרסינן בזבחים

פרק דם חטאת (ג, נ) דם לא מפעפע בישול מפעפע כלומר מתפשט בכל הכלי כתב מורי (נהגמ"י פ"ט אות ג) מכאן נוהג רבי שאם נפלה טיפת חלב על גבה של קדירה רותחת באור שמפעפע בכל חרס של קדירה

⁷ יוספת חלב

שנפלה על דופן של כלי מספק' לן בפרק דם (דף צ"ו) החטאת אי מפעפע בכל הכלי אי לא הלכך שנפלה כנגד הרוטב ויש ברוטב ס' מן הטיסה מיתר מסה נפשך אי מפעפע בכל הכלי הרי נתכסה ואם אינו מפעפע אם כן לא יאסר

¹⁰ קימא לן בכלי מתכות [חם

מקצתו] חם כולו, שהאיסור הנבלע מתפשט והולך⁸³ בכל הכלי וכדאיתא בפרק כיצד צולין (פסחים עד. א) וגדולה מזו אמרו בפסחים בפרק כל שעה (ל, ב) מגעיל להו⁸⁴ ולקתייהו ברותחין, אלמא אינן נכשרין בהכשר מקום חתך לבד [דהיינו] כל להב הסכין, עד שיכשיר אף הקתא,

¹¹ ואם נפשך לומר מההוא דזבחים פרק דם חטאת (צו, ב) דאמרינן אחד קדשי קדשים ואחד קדשים קלים טעונין מריקה ושטיפה כדברי ר' יהודה ואתא למעוטי תרומה ואקשינן ותרומה לא בעיא מריקה ושטיפה והתניא קדרה שבשל בה בשר לא יבשל בה חלב ואם בשל בנותן טעם בשל בה תרומה לא יבשל בה חולין ואם בשל בנותן טעם, ופריק¹³ רבא לא צריכא אלא לדאמר מר בשל במקצת כלי טעון מריקה ושטיפה כל הכלי הא לא צריך אי משום הא דילמא לא אירייה דהתם אפשר דדוקא בבשר בחלב ובתרומה דבלע¹⁴ היתירא ובבשר בחלב טעמא משום דכל שנחלש טעם הבשר על ידי הגעלת אותו מקצת הכלי שבישל בו שוב אינו ראוי לחול עליו שם איסור כשר בחלב, ובתרומה נמי¹⁵ אע"ג דמעיקרא אסורה לזרים והויא ליה לזרים כדבר האסור, שאני תרומה דאפילו היא בעינא היקילו בה להתירה ולבטלה לכתחלה במה שאין דרך להקפיד בעלים בחוליהם. ודוקא כל שאין בה נתינת טעם וכמו שאמר (תרומות פ"א מ"ו) במגורה שפינה ממנה תרומה ורוצה ליתן בה חולין שאין צריך להיות¹⁶ יושב ומלקט, אבל בשאר איסורין גמורין כנבלה וכיוצא בה אני אומר בשל במקצת כלי שצריך להגעיל כל הכלי לפי שהאור מהלך תחת אותו מקצת שמבשל בו וחם מקצתו שהאיסור בו חם כולו ועל ידי הבישול הרוטב מתבשל ומתפשט ונבלע קצתו למעלה.

¹⁶ בקדרה של מתכת שנשתמש בה

איסור במקצתה די לו בהכשר הגעלה עד כדי אותו מקצת, דהגעלה הכשר פליטה היא וכבולעו כך פולטו וכבר פלט כל מה שבלע, ואף על פי שמפעפעת הבליעה על ידי הלחות ביותר מכדי שיעור התשמיש, כך עכשיו בהגעלה על ידי הלחות פולט הכל. ואע"פ שאמרו בזבחים לענין מריקה ושטיפה (צו, ב) דאם נשתמש בכלי במקצת צריך מריקה ושטיפה בכלו, ההיא לענין קדשים היא אבל לחולין כלל גדול בידינו כבולעו כך פולטו.

¹³

בשתיהבין כף הולכת בקדרה של בשר או להפך משערין בכל מה שנחלב בקדרה של בשר דלא ידעי כמה דנסיק מיניה, אבל מה שלא נכנס ברוטב אין אוסר ואפי' בכלי מתכות (ז) (ש"ע פסק כך בס"י צ"ד) אבל לענין הגעלה צריך להגעיל כולו כדאמרינן בפרק דם חטאת (דף צ"ו) בישל חטאת בישל איסור במקצת כלי צריך הגעלה בכל הכלי.

(ז) מיהו אומר מורי דצ"ע דבמתכת

חם מקצתו חם כולו היה נראה דנם מה שלא נכנס ברוטב פולט.

למדנו שהבישול מפאפא במאכלים אביל בכלים לא ברור עד כמה פאיוסור מתפשט בהם. בנעלע למאכלים כשנעזו זב"ז בלי רוסב (דרך ז'ל"י) ראונו את הפבדל בין פיתר שנעל באיוסור בעין לפיתר שנעל בפיתר שיש בו בליעל איוסור - שדבר פאיוסור מחמת עזמו אוסר כדי נעילע כשפואו כחוש וכו' כשפואו שמו, ואיוסור כחוש פבלוע אינו אוסר כעל, וכ"ז בחס ע"ע חס או ז'ונן ע"ע חס או ז'ונן ע"ע חס אביל חס ע"ע ז'ונן בכל אופן אינו יכול לאסור אלא קליפ (ובאיוסור בלוע לא פזכיר פשו"ע שר"ק פאילו קליפ).

וא"כ יש לחקור - איך פדין בנעל עכ"י - כלי שנעל במאכל של איוסור בלי רוסב מה דינו, וכלי שבשלו בו איוסור תוק מצע"ע שנעל במאכל בלי רוסב מה דינו פאובל-

1' רמ"א ו"ד סי' ק"ף סעיף ע', איוסור שפניחו בכלי... בה' חתיכות'

לכאורה כתוב כאן שדין בליעל בכלים דרך ז'ל"י שוים לדין בליעל במאכלים, ואם פניח כלי ז'ונן ע"ע איוסור רותח בלי רוסב לפי פשו"ע אם פאיוסור כחוש נאסר חלק פכלי שנעל באיוסור וכאלבז סביבו ובשמן נאסר כל פכלי ולרמ"א בכל אופן נאסר כל פכלי - אביל א"א לומר כן שאם בבישול מספקא לן אם מפאפא, כ"ע בז'ל"י!

2' חידושי רע"ק א"ז שם... מהמאכל איוסור, דפאו אפי'...

ע"פ דברי פשו"ק ע"ע שפמחבר ר"ב לפסוק כשיטת פרו"ן שאין כלל בולעל אלא במקום, מעל בתבשיל כן פדין בכלי שנעל באיוסור רותח ואפי' אם פאיוסור שמו (לפי פפ"א ע"פ פסק כן פשו"ע בכלל ז'ונן דוקא), וכן באיוסור שנעל לתוך כלי רותח שאין בו כלום - לפי פרו"ן לא נאסר אלא מקום מעל ולפי פס"ק פואו ספק, ואם פמאכל מ"ד עזמו פ"פ פיתר אלא שנאסר מחמת בליעל - באיוסור כחוש אינו אוסר את פכלי בכלל ובאיוסור שמו דינו כאסור מ"ע. ולכאורה גם בכלי בלוע איוסור שנעל באובל פיתר פ"פ מקום לומר שאם פאיוסור שבועל פ"פ כחוש אין פכלי יכול לאסור את פפיתר כשנעל בו-

3' רמ"א שם סעיף ז', וכל ז'... וט"ז... מה שבועל'

כלי אין לו טעם בעזמו וכל מה שפליט פואו רק פבלוע בו - ולכן כלי פבלוע מאיוסור פוי כאסור מ"ע ופליט דרך ז'ל"י אפי' איוסור כחוש שבועל (אביל אינו מפליט יותר ממקום מעל ולא גרע מכלל שא"ל לפי פס"ק א"ז סי' כנעל כל פכלי), וז"ל שמאכל פיתר ז'ונן שנעל בכלי איוסור חס, וכלי איוסור ז'ונן שנתנו ע"ע מאכל פיתר חס נאסר פמאכל אפי' אם איוסור פבלוע בכלי פואו כחוש, אלא שעדיין ז' לברר כמה מהמאכל נאסר (וכן כמה מהמאכל מ"כר"ל ע"ע חלק מפכלי בשמים) -

4' תורת הבית דפרשב"א בית שליש, ואם נתן בה רותח... רותחת'

פרשב"א חידש שכמו שדבר מוצע אינו מפאפא בז'ל"י יותר מכ"ק, כך טעם בלוע אינו מפאפא ביבש למרי אלא כ"ק, ובחל ק"ל אוסר כדי נעילע.

5' ע"ק ו"ד סי' ק"ף ס"ק כ"ע

פשו"ק חידש שלפי פרו"א נחמיר בכלי בלוע איוסור כחוש שיאסור כל פמאכל ולא רק כדי נעילע, ובסתפק אם כלי בלוע איוסור שמו יאסור פכל אפי' במאכל יבש למרי

6' פתחי תשובה שם אות י"ע

לפ"כ שמו ע"כ אינו אוסר יותר מכ"ק במאכל יבש למרי, וא"כ כלי שבועל איוסור כחוש שנעל בפיתר רותח יבש למרי אוסר כ"ק, רצוב ק"ל - נעילע אפי"כ יש בכדי נעילע סי' כנעל מקום נעילע בכלי - ולפי פרו"א אוסר כולו אם אין בכ"ל סי' כנעל מקום נעילע שאז עדיין ז' נעילע.

עוד יש לחקור איך פדין בכלים שנעלו זב"ז - ובפשט אם כלי אוסר כ"ק במאכל יבש למרי לכאורה פ"פ שאוסר כ"ק בכלי אחר -

7' גפנות אשרי הרא"ש חולין פרק כל הבשר סי' כ"ב, פשתא שללא נאסרה...'

פמפר"ם פסק שאין כלי אוסר כלי אחר בלא רוסב ק"ו מנאכלים דרך ז'ל"י (וז"ע שפרי כלי חמור מנאכל ע"ע ז').

8' חוות דעת סי' ז' ביאורים ס"ק כ', שתי קדירות... בפוסקים'

לפי פחו"ד אין בלוע יז"א מכלי עכ"י אפי"כ יש בינפם פרבח רוסב

9' ע"ז סי' ז' ס"ק ע',... סעיף ח', ונקפ"כ שם, ופ"מ ע"ש ז'ל"י סי' ז' ס"ק כ"ע... יע"ע'

כלי פפושם ע"ע שמנעל איוסור נאסר כ"ק, ואם פושם שם אחר שניקו את מקום פאיוסור מותר.

4' ואם נתן בה רותח ננוב אין צריך אלא קליפה ואע"ג דשניהן רותחין כיון דקערה ננובה ורותח ננוב הוה ליה כמיכה דמשהו עברי לה ובקליפה סגי ליה כדאיתא בפסח שני פ' כיצד צולין אבל אם אותו רותח הוא דבר שיש לו רוטב כעין בשר רותח שא"א לו בלא רוטב קצת צריך שיטול את מקום מנעו והוא יותר מן הקליפה מפני שהיא דומה למה ששינוי שם בפרק כיצד צולין נמשך מרוטבו על הדרם וזויר אליו יטול את מקומו ואוקימנא התם בתרם רותחת .

למדנו את דיני בלעיה ופליטה עם במכילים ועם הכלים כשגאו במגע זה עם זה ולפחות אחד מהם רותח.
בגמ' ובראשונים מלין שאם חותכים פיתר בסכין של איסור או איסור בסכין של פיתר - וכן בנמצא לבשר
וחלב - פדיונים משתנים -

1' חולין דף ח' ע"ב, אתמר פשוט... אגב דוחקא דסכינא בלע'

סכין של עי' השתמשו בו לחיתוך מאכלות אסורות חם וטון ומחילא פואו בלעו מניסור - ולפי המציאות של פגע
(שלדא ניקו סכינים אחרי השימוש בהם) בודאי פ"ה עליו אם שמענת איסור - ואם שחאו בו בפמה ספורו לרב
נאסר כדי קליפה מפגש המקום השחית, ולרבה ב"ח דא נאסר כלום וז' לפדיון פגש מהשמענת
שנבקה עליו. בה"א ר"תה פגא' לומר שפחחוקת פיא אס חוס בית השחית בשעת שחית נחשב לרותח
ובלע או לטון ואינו בלע. למסקנא - דע"ק לכ"ז בית השחית רותח ובכל זאת לרבה ב"ח אין פגש בלע
מפסכין בשעת שחית מפני שפג פדמים פנפלים א.ז. ולאיבאית אינא לכ"ז בית השחית טון ובכל זאת
סובר רב שפגש לריק קליפה מפני דוחק פסכין בשער.

פראשנים פו"יאו חידושי הלכה עם מהפ"א של פגמרא ועם מהמסקנא -

לפי הפו"י אמרנו סוברים כולם שבית השחית רותח אלדא שלפי רבה ב"ח אין פגש בלע בשעת שחית
אגב דגרידי וכו'. אובל לרב שאינו סובר כן נאסר פגש כדי קליפה. ופקשו פראשנים לפי מה שלמדנו שכל
בלע איסור אסור מאכל רותח בלע בלע רוב (משום שאין לו פליטה מאפו) ואסור כדי נגיפה במאכל שיש
בו לחלוות כשבלע הכלי איסור כחוש, וכלו בשמן (וכשיש ס' עדיין ז' נגיפה) - למה לא חייב רב נגיפה במקום
קליפה?

2' סמ"ק סי' ר"ה, ופשוט בסכין של עי'... קולף' ופגפות סמ"ק אות י"ד, ...ס' מן פסכין'

דוקא בבית השחית סעי' בקליפה מפני שפגליפה בלעד רותחת אובל בשער רותח וסכין חלבי ז' ששים ואם
לדא אסור כל פגש

ופנה, דברי רבינו פ"ה בפגפותיו שריק ששים ואם דלא כל פגש אסור ז' שפרי חלב פואו כחוש ואינו
אסור אלדא כדי נגיפה -

3' שו"ע י"ד סי' ז' ז"ז סעי' ז', ...שחתק פגש', וש"ק ס"ק כ"ז, ...מתפשט בכליו'

ע" דוחקא דסכינא מפפא איסור כחוש במאכל רותח ואסור את כולו

ופנה, לפי מהמסקנא יתכן ובית השחית נקרא טון ובכל זאת בלעצת כדי קליפה מחמת דוחקא דסכינא -

4' תוס' חולין דף ח' ע"ב ד"ה אגב... דוחקא דסכינא'

פתוס' כנראה פסקו כרב וכאכא דאמרי ומחילא ק"ל שבולעצת כ"ק ב"טון מחמת דוחקא דסכינא - אלדא
משנפג פאולם דפקד. ופגמירי פתוס' אין דוחקא דסכינא מבלע ב"טון מנא אלדא בהם ק"ת כאין בית
השחית.

5' רש"י עם ד"ה דוחקא דסכינא... פגמחיר'

רש"י מחמיר כרב מספק - וכו"כ רש"י תוס' ופס"ק מחמיר כרב

6' עם בגמ', סכין ארפה... לר"ק ורש"י

סכין כשר ששחית בו בפמה ונמלאת ארפה ק"ל שפסכין מותר בפדחה או קינוח שאין דוחקא דסכינא מבלע
בכלים אלדא במכילים.

7' פגמ"ס פ"ק י"ז מאכלות אסורות פ"ז ז', ...באש', שחית בה קודם...'

פגמ"ס פסק כרבה ב"ח ופחוש לרב פרי זה משבח

8' שו"ע י"ד סי' י' סעי' א', סכין של עובד כוכבים', ואם שחית בו... ורמ"א... דקלפו'

פשו"ע פסק כמו פגמ"ס ופגמ"א כנראה בא דפוס' משפ -

9' ש"ק עם ס"ק ט', ...נכונים'

פגמ"א ר"ה לפסוק כרש"י תוס' ופס"ק וז' קליפה מציקר פדיו.

וכ"ז לבדי פגש אובל פסכין - למדנו בסכין ששחית בו ארפה מותר בפדחה או קינוח אגב.

10' תוס' חולין דף ח' ע"ב ד"ה אגב... דלדא נגיפה'

פתוס' מחלקים בין סכין שפגמחו בו פגם א' שז' פדחה לבין סכין שפגמחו בו לאיסור בקביעות שז'
נגיפה. פגמ"א מוסיף על דברי פגמ"א כשחתק בשער בסכין חלבי -

11' שו"ע י"ד סי' ז' ז"ז סעי' ז', ברמ"א, אובל אם פואו כלי שני...'

כלי שני פוי כחוס בית השחית וצ" דוחקא בלע כ"ק (לפי פגמ"א) וכן פשמענת אסורת כ"ק מפגש ע'
דוחקא כשפסכין אגב" (ויש מקום לעיין למה פסכין ז' נגיפה)

השחיטה רותח ואפילו הכי קאמר רב דסני בקליפה וכ"כ בספר רבינו ברוך ומיהו אין הגדון דומה לראיה דהא דסני בקליפה נבי בית השחיט' אפוי' למיד' בית השחיטה רותח מי"ט אין כל הבהמה רותחת כי אם בית השחיט' דוקא שוהו הקליפ' הסמוכ' למקום בית היתוך השחיטה דהיא דבר מועט אבל נבי תמיכת בשר שהיא רותחת כולה כשהתכה בסכין חולבת בן יומו כחכשט' כנולה ואסור כול' אם אין בה ס' מן הסכין

² והשוחט (הולין דף

ח') בסכין של גוי שהוא בן יומו הלכה כרב דאמר קולף יד)

יד) ויש שרוצים להתיר מכאן בשר רותח

שחיתכו בסכין חולבת אסילו בן יומו ע"י קליפה דהא איכא ליישנא דאמר בית

בישול:

בישול במקלות כלי (מגולה ועא הציץ טמצעה) כמה נאסר?

רש"י, ר"ן:	סמ"ק:	רא"ה, טור:	רשב"א, ר"ע:	סמ"ג:
------------	-------	------------	-------------	-------

בישול במקלות כלי האם צריך להגזיז כל הכלי?

קדשים:	רשב"א	ר"ע		
תרומה:				
בשר:				
איסור:				

כל שנאסר מקלתו ותחב אותו מקלת זהיתר:

תחב לצד השני זהיתר:				
הגזיז לצד שנאסר ותחב לצד השני זהיתר:				

ט"ו:

מאכל איסור וכלי זהיתר:

כשהגזיז חם והתחתון זונן-

כשהתחתון חם:

איסור כחוש:	רשב"א, ר"ע	סמ"ג		
איסור שמתן:				

מאכל זהיתר וכלי איסור:

כשהגזיז חם והתחתון זונן-

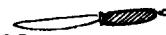
כשהתחתון חם:

איסור כחוש:	מאכל יבש עגמרי-	טוב קצת-	
איסור שמתן:	מאכל יבש עגמרי-	טוב קצת-	

כלי איסור זהיתר שנגזזו זב"ז ואפי' שניהם רותחים-

סכין חלבי שחתק בו בשר רותח:

סכין ב"י	כלי ראשון	כלי שני	כלי ראשון	כלי שני
סכין אב"י				

ריחא

1' פסחים ד' ע"ו סוף ע"א, אימר רב... ודבר אחר, ורש"י

לרב ריחא עובר מחתיכה למחתיכה או פחתיכה שנתנה, ואפי' אם הפיתר הוא פשמן מפסח את פאיסור ושור אוסר את הפיתר - וגם לוי מניין שחולק על זה שריחא עובר מחתיכה למחתיכה כשאותה מן שנתנה - ובכל זאת פליגי אם הפיתר נאסר, רב סובר שריחא איסור דין כשצמח איסור ולוי סובר ריחא לאו מלתא פיא, ורש"י פ', עבד עובדא' שפתיח בדיצבד משמע דגם לוי לא פתיח לזילות איסור ופיתר יחד לכתחלה - וזה שאמר, מותר, משמע לכתחלה - הוא מקביל לדברי רב, בשר... שילא... אוסר' ועל זה אומר לוי מותר, - ע"ע בדיצבד זילא איסור ופיתר יחד מותר לכתחלה לאכילת את הפיתר.

2' ע"ב ב"מ, מיתבי אין זילאין שני פסחים... תערובת אפיין, ורש"י

הפ"א פיתח שפאיסור הוא מפני ריחא וכל א' יאכל פסחו עם ריחא של פסח חבירו ופסח אוסר למי שלא נתנה עליו - וקשה ללוי, ותירצו שפ"א גזירה שנתנה יתחלפו הפסחים ע"מ.

3' תוס' ע"ב ד"ה פ"א ע"א

פתוס' הוכיחו שללוי מותר לכתחלה לזילות איסור ופיתר יחד, שפ"א פברייטא לא אוסר לזילת ב' פסחים יחד אלא לכתחלה - ואם גם ללוי אוסר לכתחלה איפה מלאו בברייתא סתירה לדבריו!

4' ע"ב ב"מ, הכי נמי מסתברא... ואפיין ואפילו גדי וטלף, ורש"י

הפ"א הוכיח שפאיסור בברייתא הוא משמע שנתנה יתחלפו הפסחים ע"מ ואם מפני ריחא שפ"א פ"א מפני ריחא מה פחידוש גדי וטלף, ואדרבה - פקש מזה ע"ב! ותירצו שפ"א בשר פסח בינפסח אין חשע ריחא.

5' ע"ב ב"מ בסוף, תני רב כפנא... ודבר אחר, ורש"י

כולם פסקו כרב

6' רש"י ד"ה אימר ע"ב, ואע"ג דקיימי... דלוי

רש"י פסק כלוי אע"פ שב"מ פסקו כל פני כרב

7' ר"י חולין פ' ג' פ"ג (בר"י ע"א סוף ע"ב), אימר רב... כלוי ושם (ל"ב סוף ע"א), ואפיין דתני... לזילת לכתחלה

הרי"ף פסק כרש"י שפ"א ע"ב פ"א כלוי, וש"ס לא פתיח לכתחלה, והרי"ף פוסק שגם רב כפנא סובר כלוי

8' תוס' פסחים ע"ב ע"ב ד"ה אוסר רבא מפרזיקיא... כרב

לפי פתוס' לוי פתיח לכתחלה אבל פ"א כרב. - ויזילא של"ע אוסר לכתחלה, ובדיצבד רש"י ורי"ף מותר ולתוס' אוסר.

9' תוס' ע"ב, ובתנעריס גדולים שלען... ותוס' ע"ב ד' ע"ב ד"ה רבא, ולענין ריחא... סתום

פתוס' פתיחו לכתחלה במכוסות או בתנערי גדולים ופ"א פתוח.

10' ש"ע י"ד סי' ק"ח סעיף א' דברי המחבר, וסי' ז' סעיף ג' וש"ק ס"ק ד'... כלכתחלה

הש"ע פסק כח שראינו ברי"ף - אוסר לכתחלה ומותר בדיצבד כלוי, ופ"א פ"א ע"ב נקרא לכתחלה.

ופנא פתוס' פתיחו במכוסות ובתנערי גדולים אפי' לרב - ומינה ע"ב ד"ה פ"א ע"ב פ"א כלוי שריחא לאו מלתא כ"ש שיש לפתיח באילו לכתחלה -

11' רמ"א י"ד סי' ק"ח סעיף א'... דענין זה דיצבד' וביאור פ"א א"ו

הרמ"א פחמיר - שעדיין דק"ל כלוי שריחא לאו מלתא ובכל זאת מחמיר לכתחלה - אז גם בתנערי גדולים מפיכי תתי ע"ב לכתחלה!

ופנא פ"א בפסחים פתיח ב' קדירות -

12' ש"ע י"ד סי' ק"ח סעיף ב' ורמ"א, וש"ק ס"ק ע"ב... חשיב בישול

בתנערי פתוח ק"ת (ל"מ"א) - ואפי' ק"ן - מותר בקדירות פתוחות

מנדן את המחלוקת בין רב דלוי בפסחים בענין ריחא - שערב ריחא מלתא ולדוי ריחא לאו מלתא. במסכת אבודא זרע ישנה אוד סוגיא בענין ריחא-

1 אבודא זרע דלוי ס"א ע"ב, רפא' בת תיפא... לאו מילתא רפא' ורש"י, ותוס' ד"ה אבודא כוכבי' לאב"י אסור דפריח בסתם י"ג מפני שריחא מילתא ולרבא מותר דריחא לאו מילתא

2 רש"י פסחים דלוי ע"א ע"ב ד"ה אומר דק רב, ואע"ג דקיימי תנאי... פילכתא כרבא' דרש"י חולקים אב"י ורבא באותה מחלוקת בה נחלקו רב ודוי (ולפי זה קבא רש"י שפולחן כדלוי).

3 תוס' ע"ז ס"א ע"ב ד"ה רבא אומר... ופולחן כרבא נמי פכא גבי בת... לאו מילתא רפא' שיטת התוס' שאין שתי פסולות דומות זו לזו ושם בע"ז פולחן כרבא דריחא לאו מילתא רפא' ובפסחים ק"ד כרב דריחא מילתא (ולקמן נראה את הפולחן בין פסולות)

4 ע"ז דלוי ס"א ע"ב, אומר רב מרי כתנאי... פתוחה דמי' ורש"י

רבא שובר ריחא לאו מילתא בודאי סובר כרבי יהודה שסם ריחא לאו מילתא משום מה יש לאסור את פת - ואפילו פת חמה ואפילו פת שזורים ואפילו בחבית פתוחה - פרי לא נשע ב"י. אבל לאב"י שסובר ריחא מילתא יש לומר שפחלוקת בין רבי יהודה ורבנן ורבי יוסי רפא באם פת קולטת את פריח כשפת חמה ופחבית סתומה או כשפת זוננת ופחבית פתוחה - אבל לכ"ז כשי ריח' בפת אסורה.

ופנה בפסחים מביא רפא' את המחלוקת בפת וי"ג גס בנשע לדברי רב ודוי -

5 פסחים דלוי ע"א ע"ב, אומר רב מרי... וחבית פתוחה דמי'

דפי רש"י שתי פסולות אחת פן וק"ד כלוי וברבא - מניחא ק"ד כר' יהודה שפפת מותרת ואפי' בפת חמה וחבית פתוחה דריחא לאו מילתא, אבל לפי התוס' גס רבא מודה דריחא מילתא בכל מה שנשע לל"ג דתוס' פסחים - שפרי ק"ד כרבא ע"ז וברבא בפסחים - וא"כ מנא לן דרבא, ודאי תנאי' בפת - אולי סבורים פרבנן ור' יוסי שפת דומה לל"ג - שפרי אין רבא חולק על ריחא בייסוד -

6 תוס' ע"ז ס"א ע"ב ד"ה רבא, ופשתא פוי טובא גווי... פת זוננת וחבית מאופה'

דפי התוס' פא ד, דרבא ודאי תנאי' פאי' בע"ז, ולדוי ודאי תנאי' פאי' בפסחים פוי רק פ"א שלוי ורבא אינם סבורים שריח אסור בשום אופן מפני שאין פריח נקרא איסור בכלל. אבל אחרי שהביאו את דברי ריש דקיש שבפת חמה וחבית פתוחה כ"ז לא פליגי חזרה פגא מנהפ"א וקבצה שלכ"ז ריחא מילתא בייסוד ופליגי בשיעור ריחא לאסור - פת חמה וחבית פתוחה אסורה לכ"ז, ל"ג פתיר לוי ולאן ק"ד כן, בית תיפא פתיר רבא וק"ד כן, ופת חמה וחבית סתומה או זוננת ופתוחה פליגי ר"י רבנן ור' יוסי (ולא קבצו התוס' איך פולחן). ופת זוננת בסתומה מותרת לכ"ז. ורש"י ק"ד ריחא לאו מילתא בכל אופן, ואפי' בפת חמה וחבית פתוחה.

ופנה בל"ג פסק הש"ע כרש"י דפינן כלוי ומקורו של רש"י פוא מזה שב' פסולות אחת פן וק"ד כרבא כנשע אב"י - וא"כ לריק לפיות שגם פת חמה וחבית פתוחה מותרת -

7 ש"ע י"ד סי' ק"ח סעיף ד'

בפת פסק הש"ע כשיטת התוס' וכו' יוסי שמחלק בית חיים לשעורים, וא"כ, איך דק"ד כרש"י דב"ל ריחא מותר - פינן שאין שם מספיק ריח לאסור אבל בייסוד ק"ד ריחא מילתא

8 רמ"א סי' ק"ח סעיף א', ואם פאיסור דבר חריף... בעלמא מותר'

בדבר חריף פריח חזק ופיתר בלע מפר אומר - ופרי ריחא חזק פאי כן מלתא כמו שאנן מחמירים בפת שפריח יכול לאסור

9 שם ברמ"א, י"א דבכד מקום דאמרינן ריחא... דנפוג כן

לא ברור אם פריח מתפשט בכל פתנר בשום ומתערב בכל דא כדי שאפשר לזרף את הכל לשים.

10 שם, י"א דאיסור פאוסר במשפו... פמקילין

אחרי שפולחן אנן סבורים שריחא כן מילתא אלא שבדרך כלל אין בו כדי לאסור, י"ד דלא גרע ממשו

ופנה בבת תיפא פסקו רש"י ותוס' דקולא -

11 ש"ע י"ד סי' ק"ח סעיף ה' דברי פמחבר, וסעיף ו', ז', ורמ"א סעיף ה', ואוסר דבזל...'

מותר דפריח איסורי אכילה אבל לא דפשתא בהם כבשמים דפבזל, ואוסר דפריח באיסורי פנאפ.

12 רמ"א שם סעיף ה', אבל אסור... בודעו' וש"ק ס"ק כ"ז

אסור לשעור איסור

כדים

כדי ראשון יס"ב:

בישול: רש"י ור"ן (רמ"א) מבטלים במה משהו מ"מגו/מ"ע-מבטלים בכזו/ר"ק ר"ף: מבטלים ומפליטים בכזו במתכת טבד
 ר"א"ה מבטלים בכזו במתכת ומפליטים בדורך שבט / מ"ק(ש"ס) ספק כמה מבטלים, ודאי אינן מפליטים אלא במקום מגו
 (לענין הגעשה: בקדשים כזו, בתרומה רק מה שנאסר, באיסור: רש"י סמ"ק(ש"ס) כזו/ר"א"ה(רמ"א) מ"מ)
 כ"ף שתחב מקצתה לאיסור ואח"כ להיתר: רש"י סמ"ק(ש"ס) כנגד המקצת/ ר"ק ר"ג ר"א"ה ס' כנגד כזו
 תחב מקצתה השני להיתר: רש"י מותר/ ר"ק ר"ף: ש"ס כנגד כזו/ סמ"ק ס' כנגד מקום מגו
 ר"א"ה ס' כנגד מ"מ מגו אלא"כ הגע"ש מקצתה הראשונה

ט"ז: מבטלים כ"ף וכ"ן במאכל טמא סמ"ק טור ורשב"א, אב"ט רש"י רק במקום מגו; ומפליטים איסור בל"ט בכ"י
 חס על חס וזו"ג על חס:

מאכל איסור כחוש וכע"ה היתר: סמ"ק רשב"א טור סמ"ק- נטילה וזמ"א/ רש"י ק"יפה בא"מ מגו
 מאכל איסור שאין וכל"ה היתר: סמ"ק וכ"ף ס' ונטילה/ רש"י ק"יפה בא"מ מגו
 איסור כחוש בל"ט במאכל- וכ"ה היתר: הדחה
 איסור שאין בל"ט במאכל- וכ"ה היתר: סמ"ק וכ"ף ס' ונטילה/ רש"י ק"יפה בא"מ מגו
 כ"י איסור כחוש במאכל טח: נטילה (ש"ך וזמ"א ס' ונטילה)
 כ"י איסור שאין במאכל טח: ס' ונטילה
 כ"י איסור כחוש במאכל יבש טמא ק"יפה
 כ"י איסור שאין במאכל יבש טמא ק"יפה: ש"ך ספק ס' ונטילה או ק"יפה/ מג"א ק"יפה
 סכין איסור בו י"מ במאכל היתר: ששים כנגד הסכין (ש"ס)
 סכין איסור אב"י במאכל היתר: ש"ך ק"יפה (איסור מוט) / ט"כ ס' ונטילה
 כ"י איסור וכ"ה היתר שנגעו כ"כ: מותר בד"ע

כדי שני יס"ב:

איסור בכ"י שני היתר:
 כ"י ש"ס (מתכת...): הגע"ש
 כ"י חרס: מותר (רמ"א) / חת"ש הגע"ש ג"כ
 סכין איסור כ"ף בכ"י היתר: ק"יפה (דוחקא בכ"י)
 סכין איסור אב"י בכ"י היתר: ק"יפה קצת
 סכין היתר בכ"י איסור: הדחה או קיעוח (ובקביעות: נטילה)

ריחא

שיטת רש"י: ערב, אבי"ו, ראשון, ורי"ו ריחא מילתא; ע"ז, רבא, ורי"ו יהודה ריחא ע"ז מילתא בכלל אע"ז שבכל זכות אסור לכתחלה ללבוש איסור והיתר בתעור א"ל בבת אחת. הלכתא כע"ז (ע"ז יחד אסור לכתחלה ומותר בדי' כרבא) (מותר להריח בסתם י"ג) וכ"ו יהודה (פת שנתנה צ"ע חבית של תרואה אותרת - ואפ"ל פת חמה וחבית פתוחה).

שיטת התוס': ע"ז ריחא מילתא אב"ע פלג' תנאי ואוראני באיזה סוגי ריח אסורים - פת חמה וחבית פתוחה אסורה ע"ז, פת זוננת וחבית מגופה אותרת ע"ז, חמה ומגופה או זוננת ופתוחה ר"ל אסור ר"י יהודה מתיר ורי"ו מתיר בפת חמים ואסור בשל שזורים; בצ"ל ע"ז אסור אפ"ל בדי' ע"ז אפ"ל לכתחלה והלכתא כרבא; וע"ז ריח בסתם י"ג ע"ז אסור וע"ז אסור אותרת והלכתא כרבא.

שו"ע: ביסודו של דבר ק"ל ריחא מילתא (כתוס'): ע"ז פרי ריחא ישנם חילוקים:

תרואה: פת חמה וחבית פתוחה אסורה (כתוס')
פת חמה וחבית מגופה או זוננת ופתוחה - פת חמים אותרת ושזורים אס'
פת זוננת וחבית מגופה אותרת

ע"ז: אסור לכתחלה ללבוש איסור והיתר בתעור א"ל בכלל ומותר בדי' ע"ז בתעור גדול או בדי' קדירות אפ"ל בתעור קטן אותרת לכתחלה כששניהם כחושים מותר לכתחלה (ש"ל)

כתתפא: מותר להריח בסתם י"ג (ואסור להבדלה) (כתוס')
אסור להריח באיסורי הנאה שנעשו ע"י ריח (ושל חמיר בע"ז וי"ג)

רמ"א: הכ"ז כש"ע, אב"ע בצ"ל -

לכתחלה: תעור גדול אסור לכתחלה, ופת שאפה עם בשר אסורה בחלב בדי' ע"ז: תעור סתם ע"ז אסור { כש"ל מכוסה אותרת, ואם לאו צ"ל בכלל חתיכה (הפס"א - בכלל) כש"ל מהם חריץ אסור
באיסור משהו (חמ"ל בפסח) אסור, ומותר בהפס"א

אסור טעמוס איסורי אכילה מבלי לבלוע

פת חמה וחבית פתוחה: רש"י אותר / תוס' (ש"ע) אסור
פת חמה וחבית מגופה: רש"י אותר / תוס' (ש"ע) אותר בפת חמים ואסור בשל שזורים
פת זוננת וחבית פתוחה: כנ"ל בחמה ומגופה
פת זוננת וחבית מגופה: מותר ע"ז

צ"ע אסור והיתר בתעור א"ל לכתחלה (כש"ל חש"ש ז"צ):
כששניהם כחושים: מותר (ש"ל) בכלל אופן
כש"ל ש"ן, בתעור גדול ופתוח קצת: תוס' (ש"ע) אותר / רמ"א ברש"י אסור
תעור גדול וסתום ע"ז: אסור
תעור קטן ופתוח קצת: אסור ע"ז (רש"י ותוס')
בי' קדירות פתוחות בתעור קטן וסתום: ש"ע אותר / רמ"א אסור לכת' (וא"ל מכוסה אותרת)
פת שנאפה עם בשר בתעור גדול ופתוח קצת: רמ"א ע"ז אסור עם כותח לכתחלה / ש"ע אותר
היתר שנצלה עם איסור:

תעור גדול ופתוח קצת: מותר
תעור קטן וסתום ע"ז: רש"י (ש"ע) אותר / תוס' (רמ"א) אסור ובהפס"א אותר
תעור קטן ופתוח קצת: רש"י (ש"ע ורמ"א) אותר / תוס' אסור
תעור גדול ופתוח כש"ל חריץ: רש"י (ש"ע) אותר / תוס' אסור (רמ"א)
תעור סתום ע"ז ויש ע"ז בכלל שבתעור כנ"ל האיסור: רמ"א בתוס' אסור (בלא"ה)
סתום ע"ז או חריץ וא"ל מכוסה: רמ"א בתוס' אותרת

מזה שנאפה עם חמ"ל בתעור גדול ופתוח קצת: רש"י (ש"ע) אותר / תוס' (רמ"א) ספק (ויש להחמיר)
להריח בסתם י"ג: מותר
להבדלה: אסור (ש"ע)

ע"ז בין נסק: אסור
טעמוס סתם י"ג: אסור (רמ"א)